

Scanteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2551

Joi 8 Ianuarie 1953

4 PAGINI - 20 BANI

PROLETARI DIN TOATE TARILE, UNIȚI-VĂ!

În interiorul ziarului:

I. Purcaru — Erou al muncii socialiste (pag. 2-a).
 Fl. Oprescu — Experiența unui comitet de inițiativă pentru formarea gospodăriei colective (pag. 2-a).
 SCRISORI CATRE „SCANTEIA”: M. Andreiana — Lucruri greșit înțelese (pag. 2-a).
 Pentru îmbunătățirea studiului activităților de partid (pag. 2-a).

S. Brucan — Genialul plan cooperatist al lui Lenin — (30 de ani de la publicarea articolului lui V. I. Lenin „Despre cooperatie”) (pag. 3-a).
 E. Mihăilescu — Un mare poet al poporului rus — N. A. Nekrasov (pag. 3-a).
 În legătură cu criza de guvern din Franța (pag. 3-a).
 Crește numărul membrilor Partidului Muncii din Coreea (pag. 4-a).

V. Ilescu — Să fie salvată viața soților Rosenberg (pag. 4-a).
 Întâlnirea scriitorilor din Moscova cu delegația la Congresul dela Viena (pag. 4-a).
 Pregătiri în vederea construcțiilor capitale în R. P. Chineză (pag. 4-a).
 Canibali americani continuă masacrarea prizonierilor (pag. 4-a).
 Greva docherilor din Philadelphia (pag. 4-a).

Pentru încetarea războaielor în curs!

Din lumea întreagă sosesc vești despre ecul excepțional pe care l-au avut dezbaterile și hotărârile Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii.

Participanții la Congres reveniți în țările lor fac dări de seamă în fața maselor. Aceste dări de seamă sunt îndămpinate cu entuziasm de toți cei care doresc sincer pacea.

Mărețul Congres dela Viena a constituit o extraordinară expresie a uriașei coaliții antirăzboiice ce se ridică național în calea organizatorilor unui nou război mondial.

Un loc central în lucrările Congresului l-a ocupat problema încetării războaielor în curs. Prin cuvântările celor mai mulți dintre delegații trecea ca un fir roșu ideea că atât timp cât se distrug orașe și sate în Coreea, atât timp cât curge sânge în Vietnam și Malaya, pacea nu poate fi considerată ca asigurată.

În mod deosebit, Congresul s-a preocupat de problema lichidării vărsării de sânge din Coreea, ca una din problemele cele mai acute ale situației internaționale.

Încetarea războaielor și ostilităților în curs, renunțarea la politica forței și rezolvarea divergențelor existente pe calea tratativelor ar constitui primul pas către desistarea încordărilor internaționale și consolidarea păcii, pe baza restabilirii și respectării independenței naționale a tuturor statelor.

Dorințe profunde de pace și libertate a popoarelor și se opune însă politica războinică și agresivă a puterilor imperialiste și, în primul rând, a Statelor Unite. Toate cele trei războaie în curs sunt războaie tipice de agresiune și cucerire de către puterile imperialiste pentru înăbușirea mișcărilor naționale de eliberare — în plin avânt după cel de al doilea război mondial — pentru înrobirea altor popoare, pentru înfrățirea planurilor de dominație mondială ale imperialismului american. Ele sunt purtate fie direct de agresiunile americane, fie cu sprijinul lor masiv și după directivele acestora. Ferocitatea și barbaria intervențiilor sunt caracteristice pentru fiecare din aceste războaie. Omenirea civilizată a aflat cu ororă și indignare fără de margine despre revoltele bestialității la care se dedau de doi ani și jumătate agresorii americani în Coreea. Distrugerile extraordinare, un număr uriaș de victime din populația civilă, bătrâni, femei și copii, execuții în masă și schingiuiri împuscate prizonierilor de război lipsiți de apărare, folosirea odioaselor arme bacteriologice, — toate acestea caracterizate metodele de luptă ale agresorilor americani în Coreea. Aceste bestii cu chip de om au întrecut în cruzime până și pe cei mai săngeroși criminali de război hitleriști!

Nu rămân mai prejos nici colonialiștii englezi și francezi în Malaya și Vietnam. Din primele zile ale murdărilor războaielor coloniale care se desfășoară în aceste țări, agresorii imperialiști au recurs la bombe incendiarie cu napalm, la nimicirea premeditată, în chip de „pedeapsă”, a unor sate întregi, la deportarea a zeci și sute de mii de oameni, la otrăvirea recoltelor, la executarea prizonierilor prin decapitare și expunerea cadavrelor lor mutilate. „Trebuie să recunoaștem că noi și aliații noștri am ars de viu în aceste războaie mai multe ființe omenești decât toate marile închisuri ale lumii luate la un loc” — a mărturisit până și o publicistă rectoriană engleză ca „New Statesman and Nation”, referindu-se la războaiele care le poartă puterile coloniale în țările Asiei.

Popoarele și în primul rând popoarele Asiei au învățat să-i cunoască pe agresorii imperialiști prin propriile lor fapte. Nimic n'ar fi putut mări mai mult ura popoarelor Asiei și ale lumii întregi împotriva colonialiștilor imperialiști decât chipul de bestii săngeroase pe care aceștia și l-au dezlăuit în Coreea, în Vietnam, în Malaya.

După cum se știe, în ciuda acestor cruzimi și barbarii fără seamăn, agresorii imperialiști n'au reușit să-și atingă țelurile. Dimotrivă, după ani de zile de ostilități înverșunate, ei sunt fie aruncați pe linia de pornire la atac ca în Coreea, fie siliți să bată în retragere în fața înaintării victorioase a trupelor eliberatoare, ca în Vietnam și Malaya. Pretutindeni agresorii au înregistrat pierderi grele. În Coreea, ei au avut peste 660.000 morți și răniți, dintre care peste 300.000 americani; în Vietnam, în cursul celor 7 ani de când durează războiul, au fost scosi din luptă peste 220.000 soldați și ofițeri francezi; în Malaya, colonialiștii englezi au aruncat împotriva patrioților or armată de 140.000 soldați și zeci de mii de polițiști.

Rezistența eroică pe care popoarele coreean, vietnamez, malaez și oștinii în armă în mână cuceritorilor, succesele tot mai răsunătoare ale mișcărilor naționale de eliberare din colonii și țările dependente stărnesc admirația tuturor partizanilor păcii.

Perspectivile agresorilor sunt tot atât de întunecate ca și bilanțul lor și agresorii recunosc ei înșiși acest lucru. „Decemdată nu întrevăd nicio posibilitate de a

obține o victorie decisivă în Coreea”, — declară cu prudență Eisenhower. Dar în Coreea soldații americani numesc, cu mai multă sinceritate, linia frontului „o groapă fără fund”. Anumite cercuri de militari britanici lanțurau pretindeau acum trei sau patru ani că războiul împotriva poporului malaez este o simplă „operațiune polițienească” sau cel mult „o plimbare militară”. Dar astăzi înaltul comisar britanic, generalul Fenner, călăul poporului malaez, vorbește cu totul altfel. „În acest război fără cruțare — spune el — nu există vreun drum scurt spre victorie”. În Franța tot mai numeroși sunt politicienii care recunosc dezastrul aventurii din Vietnam. „Războiul din Vietnam cere sacrificii uriașe și duce la mari cheltuieli financiare; în cele din urmă vom fi nevoiți să părăsim această țară”, declară Dauladier.

Cu toate acestea agresorii nu se gândesc să renunțe la războaiele criminale pe care și-au dezlăuit împotriva ei și a le extinde. Căci războaiele coloniale, care aduc atâtea suferințe popoarelor cucerite, ca de altfel, și popoarelor din metropolele imperialiste, fac parte din planul imperialismului american de pregătire a unui nou război mondial. Prin fiecare din cele trei războaie în curs imperialismul american și englezii urmăresc să creezează baze militare necesare pentru dezlănțuirea unui război și mai mare, a unui nou război mondial împotriva Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze și a întregului lagăr al păcii și democrației.

În acest război mondial, imperialismul american și englezii urmăresc să creezează baze militare necesare pentru dezlănțuirea unui război și mai mare, a unui nou război mondial împotriva Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze și a întregului lagăr al păcii și democrației. În acest război mondial, imperialismul american și englezii urmăresc să creezează baze militare necesare pentru dezlănțuirea unui război și mai mare, a unui nou război mondial împotriva Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze și a întregului lagăr al păcii și democrației.

Impotriva acestor orgii săngeroase ale imperialismului mondial, împotriva acestor războaie, împotriva uriașelor furnizorilor de armament să ridică tot mai puternic valul dorinței de pace a popoarelor.

Popoarele au salutată cu bucurie și recunoștință răspunsurile istorice ale tovarășului Stalin prin care a fost reafirmat interesul Uniunii Sovietice în încetarea războaielor din Coreea. Uriașul ecul pe care l-au avut aceste răspunsuri în lumea întreagă a dat viață nouă speranțelor tuturor oamenilor cinstiți în rezolvarea pacifică a acestui conflict săngeros și în consolidarea păcii. Marea Uniune Sovietică, bastionul de naștere al păcii și securității popoarelor, a arătat încă de la începutul mărșavei intervenției americane în Coreea, călea pentru restabilirea păcii și pentru asigurarea libertății eroicului popor coreean. Popoarele condamnă cu energie manevrele imperialiștilor americani și ale sateliților lor, care la Organizația Națiunilor Unite au reușit să împiedice adoptarea rezoluției sovietice ce recomandă încetarea imediată a focului în Coreea.

Popoarele sprijină în întregime Apelul Congresului Popoarelor pentru apărarea păcii în care se spune: „Cerem încetarea imediată a tuturor operațiunilor militare în Coreea... Cerem sfârșitul încetarea imediată a operațiunilor militare în Vietnam, Laos, Cambodge și Malaya și respectarea dreptului absolut al popoarelor la independență. Cerem să înceteze folosirea violenței pentru înăbușirea aspirațiilor legitime la independența națională în țări ca Tunisia și Marocul”.

Subliniind însemnătatea acestei revendicări a popoarelor, Saifuddin Kitchlew, laureat al premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” a spus: „Poporul nostru începe să înțeleagă tot mai bine că nu este suficient să ne menținem în afara războaielor, penitru că focul ar proprietatea de a se extinde, iar atunci când arde o pădure, niciun copac nu poate să rămână neatinț dacă vecinii săi au fost cuprinși de flăcări”.

Alături de popoarele Asiei, popoarele din lumea întreagă cer încetarea imediată a războaielor în curs, ca primă condiție pentru desistarea încordărilor internaționale, pentru asigurarea păcii și promovarea independenței naționale a statelor.

Poporul nostru, profund interesat în menținerea și consolidarea păcii în lume, se alătură cu hotărâre și din toată inima acestei cereri. Poporul nostru salută cu căldură popoarele care își apără țara, independența și libertatea cu arma în mână. Noi admirăm curajul și victoriile strălucite ale popoarelor coreean, vietnamez și malaez, și vedem în lupta lor victorioasă confirmarea faptului că popoarele care luptă pentru libertate, cu sprijinul moral al întregului lagăr al păcii și democrației, nu pot fi învinse niciodată.

Luptând cu hotărâre și dăruire crescândă, popoarele lumii pot impune încetarea războaielor în curs!

Pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani! Chemarea colectivului Complexului „Grivița Roșie” către muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din sectorul feroviar

Muncitorii și tehnicienii din Complexul „Grivița Roșie”, asemenea întregului popor muncitor, le-au rămas puternic întipărite în minte cuvintele rostite de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Grivița Roșie”, în care a arătat că „au creat condițiile ca planul cincinal să fie îndeplinit în patru ani”.

Lupta pentru realizarea acestui măreț obiectiv a devenit țelul scump al muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor dela „Grivița Roșie”.

Erl, în cadrul unui însușit meeting, colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari dela „Grivița Roșie” a arătat din nou voința sa de a înălța tot mai sus steagul întrecerii socialiste, pentru ca prin noi și noi succese în producție să îndeplinească și să depășească planul pe 1953.

În aplauzele puternice ale asistenței,

stahanovistul Gh. Marin a dat către chemări prin care colectivul Complexului „Grivița Roșie” cheamă la întrecere socialistă toate întreprinderile din sectorul feroviar, pentru îndeplinirea și depășirea planului pe 1953.

Apoi s'au înscris la cuvânt numeroși muncitori. „Planul pe acest an — este un plan de noi realizări pe calea păcii și socialismului. Ne vom strădui să muncim mai bine, mai chibzuit, vom folosi din plin utilajul și metodele de muncă sovietice — după inițiativa oțelarului stahanovist Vasile Costache dela Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara — pentru ca, în cinstea celui de al 3-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R. să îndeplinim planul pe luna Ianuarie cu 5 zile mai devreme”.

Deosebit de însușite au fost cuvintele tov. Crais Nicolae, șeful secției a IV-a me-

canică „Prevederile planului nostru cincinal, pus în slujba întăririi patriei, a ridicării bunăstării a celor ce muncesc, stărnesc ura dușmanilor poporului dinăuntrul și dinafara țării. Deaceia, ne luăm angajamentul să dezvoltăm necontenit vigilența revoluționară a oamenilor muncii; în numele colectivului secției transmii hotărârile de a realiza sarcinile ce ne revin pe 1953 în numai 10 luni”.

Au mai luat cuvântul frezoarea frunțasă Georghescu Elena, frunțasuș U.T.M.-ist Nichita Constantin, precum și alți muncitori și tehnicieni care au arătat hotărârea muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor Complexului „Grivița Roșie”, de a lupta cu forțe sporite, sub steagul glorioș al partidului, pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani.

Mulți dintre vorbitori și-au exprimat voința de a întâmpina cel de al 3-lea Con-

gres al Sindicatelor din R.P.R. prin noi și însemnate succese în muncă, în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan înainte de termen.

Participanții la meeting au manifestat fidelung pentru partid și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care conduce poporul muncitor din țara noastră din victorie în victorie. Ei și-au exprimat puternic sentimentele de dragoste și recunoștință pentru eliberarea și sprințuirea noastră, marea Uniune Sovietică, pentru cel mai bun prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos Chemarea adresată de colectivul Complexului „Grivița Roșie” muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din sectorul feroviar:

În cursul anului 1952, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din Complexul „Grivița Roșie”, îndrumați de partid, au desfășurat larg întrecerea socialistă pentru a termina sarcinile de plan înainte de termen, conștienți că în felul acesta aduc o contribuție de seamă la întărirea și înflorirea patriei, la apărarea păcii. Aplicând pe scară largă metodele de înaltă productivitate ale stahanovistilor sovietici, organizând munca mai bine, mai chibzuit, folosind din plin utilajul, colectivul nostru a reușit să îndeplinească planul pe anul 1952 în proporție de 134,21%, să sporească productivitatea muncii față de cea planificată cu 17,82% și să reducă prețul de cost față de plan cu 4,5%.

Mărețele perspective pe care partidul și guvernul le-au deschis în fața oamenilor muncii din țara noastră pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani au sporit energia creațoare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor noștri, au dat naștere unor noi și noi prețioase inițiative în producție. Colectivul Complexului „Grivița Roșie”, înălțând tot mai sus steagul întrecerii socialiste, a trecut încă din primele zile ale anului la defalcarea pe secție, atelier, mașină și om a planului pe 1953 — anul hotărâtor al cincinalului.

Analizând în spirit critic și autocritic, în cadrul consfățuirilor de producție, rezultatele obținute în cursul anului trecut, ca și sarcinile deosebit de însemnate ce le revin pe anul în curs, mii de muncitori și tehnicieni și-au luat angajamente sporite pentru a îndeplini și depăși planul pe 1953, în vederea realizării cincinalului în patru ani.

Pătrunși de importanța deosebită pe care o prezintă în cadrul economiei naționale sectorul transportului feroviar, și însușiiți de hotărârea de a începe cincinalul în patru ani, noi, muncitorii și tehnicienii Complexului „Grivița Roșie”, ne angajăm:

- Să îndeplinim planul anual de producție globală pe 1953 în 11 luni.
- La 31 Martie vom livra produse în conținut zilei de 10 Aprilie.
- Să sporim productivitatea muncii cu 6% peste cea planificată.
- Să reducem prețul de cost al produselor, în 1953, cu 1% față de cel planificat.
- Până la sfârșitul primului trimestru al anului 1953, vom realiza economii la materiale, materii prime, etc., în valoare de 330.000 lei.
- Vom îmbunătăți indicele de utilizare a mașinilor-unelte cu 10% față de cel planificat.
- Vom îmbunătăți calitatea reparațiilor la locomotive și vagoane, reducând defectările în termen de garanție cu cel puțin 20% la locomotive, iar la vagoane cu 10% față de media defectărilor din anul 1952.
- Vom reduce reburile în sectorul de turnătorie cu 25% față de anul 1952.
- Vom depăși planul total de calificare prevăzut pe anul 1953 cu 20%.
- În cinstea celui de al 3-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Română, vom da, la 1 Februarie 1953, produse în conținut zilei de 4 Februarie și vom realiza economii în valoare de 100.000 lei.

Țiței peste plan

MOINEȘTI (dela corespondentul nostru).

Folosind cu succes inițiativa petrolistilor dela schela Boldești — extinderea planificată a metodelor de muncă sovietice — petrolistii din Moldova obțin însemnate succese în producție. În prima săptămână de lucru a noului an, petrolistii din cadrul trustului 4 producție și-au depășit sarcinile de plan la extracția țitelului.

Brigada Nr. 9, condusă de Balca Constantin, aplicând cu succes metodele sovietice Jandarov, Vorosin și folosind inițiativa stahanovistului Arjan Dumitru, Erou al Muncii Socialiste, a depășit planul de extracție a țitelului, în primele 6 zile ale anului, cu 8%.

Deasemenea, echipele de sondor, în frunte cărora se află Dima Georghie, Anton Mihael, Petre Iftime și alții au obținut însemnate depășiri de normă.

Primele succese în aplicarea inițiativei oțelarului stahanovist Vasile Costache

HUNEDOARA (dela corespondentul nostru).

Oțelarii dela cupturnul Nr. 4 al Combinatului Siderurgic „Gheorghie Gheorghiu-Dej” — sector în care lucrează cunoscutul stahanovist Vasile Costache — aplicând inițiativa tovarășului lor de muncă, luptă cu însușire în cadrul întrecerii socialiste sub lozincă „Mai mult oțel — prin folosirea maximă a cupturnului Siemens-Martin, prin tot mai multe șarje rapide!”

În aceste zile, stahanovistul Vasile Costache s'a ocupat în mod deosebit de schimburile care lucrează la cupturnul s.a., ajutându-le în mod practic să-și organizeze în așa fel procesul de elaborare a șarjelor, încât să poată folosi cât mai din plin capacitatea cupturnului și timpul de lucru.

Datorită modificărilor aduse în construcția cupturnului, după metoda oțelarului sovietic Măkar Mazai, echipele dela acest cupturn conduse de tovarășii Vasile Costache, Alexandru Drăngă și Ion Miculic au izbutit să depășească, în ultimele două zile, cu mult indicele de utilizare planificat, realizând în ziua de 5 Ianuarie o depășire de 14%, iar în ziua de 6 Ianuarie, de 12,6%.

Și în celelalte secții, colectivele de muncă care și-au însușit prețioasa inițiativă a oțelarului stahanovist Vasile Costache arată în mod practic că la fiecare loc de muncă există largi posibilități de sporire a producției prin folosirea maximă a tehnicii și aplicarea metodelor sovietice.

Astfel, echipa de laminatori condusă de tovarășul Trifu Ion a reușit ca în ziua de

6 Ianuarie să depășească indicele planificat de folosire a laminorului cu 12%.

Tov. C. Loncar, ministrul Industriei Metalurgice, a felicitat, printr-o telegramă, pe oțelarii stahanovisti Vasile Costache pentru însemnatele succese obținute în lupta pentru mai mult oțel.

Inițiativa de a sporii producția de oțel pe m.p. de suprafață va trăi de cupturn — se spune în telegramă — prezintă o importanță deosebită în lupta pentru descoperirea și mobilizarea rezervelor interne în slujba realizării planului cincinal în 4 ani. Conducerea Ministerului sprințug cu căldură această inițiativă și este hotărâtă să asigure extinderea și generalizarea ei în toate întreprinderile metalurgice din țară”.

COLECTIVUL COMPLEXULUI „GRIVIȚA ROȘIE”

Noul spital pentru minerii din Valea Troțușului

COMĂNEȘTI (dela corespondentul nostru). Pe malul Troțușului, în inima parcului din Comănești, a fost construit de curând unul dintre cele mai moderne spitale din regiune. Conceput după modelul construcțiilor sanitare de tip sovietic, spitalul are o secție de boli interne cu 72 de paturi, secție de chirurgie, oftalmologie și O.R.L. cu 69 de paturi și o secție de pediatrie cu 25 de paturi. Secția de chirurgie are un bloc operator separat de restul spitalului, în vederea asigurării condițiilor de liniște necesare. Întregul utilaj medical al acestui bloc a fost construit la noi în țară.

Tot în cadrul acestei instituții sanitare funcționează 10 cabinete de consultații pe diferite specialități. Spitalul este dotat cu aparate medicale de tipul cel mai modern:

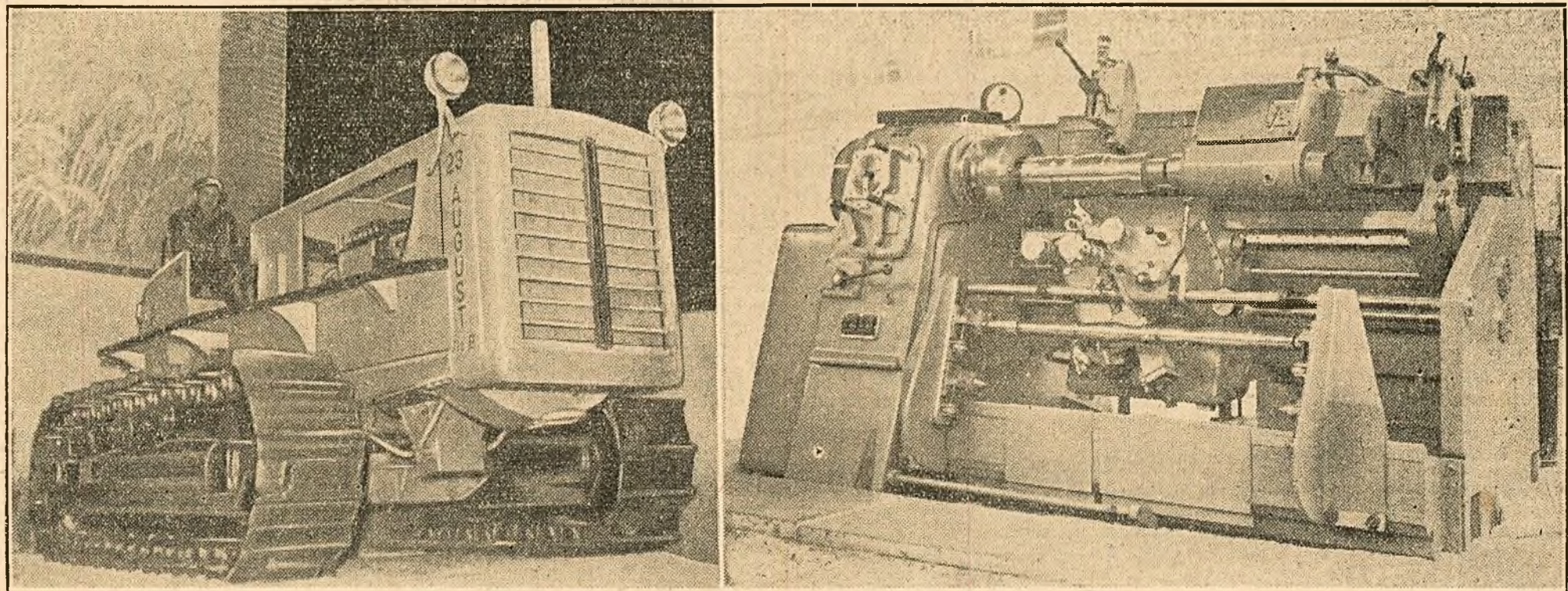
aparate de radiologie, electrocardiograf, etc.

Saloanele luminoase, băile, bucătăria dietetică, imensa terasă amenajată pe toată suprafața clădirii unde bolnavii vor face tratamente helioterapice (băi de soare), toate ogîndesc grija deosebită a partidului și guvernului pentru sănătatea oamenilor muncii.

O seamă de minei ca Alexandru Frățilă, stahanovist la mina Rafra, Nicolae Ghenandi și Constantin Andrieș dela mina Asău și alții au fost îngrijiiți și vindecați în acest spital.

Noul spital de stat din Comănești — scria într-un articol dela gazeta de perete a spitalului minerul stahanovist Alexandru Frățilă — este o mărturie a grîii ce o poartă partidul și guvernul poporului muncitor.

FABRICAT ÎN R. P. R.

Tractorul de 120 H.P. așezat pe un pedestal înalt de platră domină sala imensă a Expoziției „Economia planificată a R. P. R. în plin progres”. Fabricat de muncitorii și tehnicienii uzinelor „23 August” cu ajutorul unor bogate documentații tehnice sovietice, tractorul pe șenile are o forță de circa 10.000 kg. și poate urca fără efort terenuri înclinate până la 45 grade. Această mașină puternică aduce o mare contribuție la ușurarea lucrărilor grele de construcție pe șantierul patriei noastre.

În clișeu: tractorul de 120 H.P. „23 August”.

Strungul de coplat este cel mai nou tip de strung executat în țara noastră. Realizarea acestei mașini — după ultimele cuceriri ale tehnicii înalțate sovietice — constituie un nou și important succes pe drumul industrializării socialiste a țării. Construit în atelierele Institutului de proiectări de mașini, strungul de coplat creează cu viteză de tăiere foarte mari, fiind în stare să execute formele celor mai complicate piese.

În clișeu: un strung de coplat expus la Expoziția „Economia planificată a R.P.R. în plin progres”.

Experiența unui comitet de inițiativă pentru formarea gospodăriei colective

Nu este țărăn muncitor din comuna Stăluș, raionul Buzău, care să nu fi robit la moșterea C. Angelescu sau să nu fi simțit exploatarea chibaburilor Grigore Manea, Costică Manea și a altora de teapă lor.

Urmând îndemnul partidului nostru, peste 90 de țărani muncitori, în frunte cu comunistii Ion Zota, Ghinea I, Constantin și alții, au alcătuit în primăvara anului 1952 o întovărire agricolă, scăpând astfel de exploatarea chibaburilor. Lucrând pământul cu tractoarele S. M. T.-ului și aplicând sfaturile agronomilor, țărani muncitori întovăriți au obținut o recoltă medie la grâu cu 500 kg. la hectar mai mare decât recolta obișnuită de țărani muncitori din sat care n-au intrat în întovărire. La porumb, întovăriții au recolat deosebit de bine — 400-450 kg. mai mult la ha. decât țărani muncitori care și-au lucrat singuri pământul.

Pe baza acestor rezultate, încă din timpul muncilor de recoltare din vara trecutului, organizația de bază din comuna Stăluș a început munca pentru a convinge pe întovăriți să transforme întovărirea în gospodărie colectivă. Aceasta corespunde dorinței majorității țărănilor întovăriți.

Însă o parte din întovăriți, cu toate că văzuseră avantajele muncii în comun, pe țările luate, cu mașini și tractoare, șovăiau să facă cerea pentru gospodăria colectivă.

Îndrumată și sprijinită de comitetul raional de partid, organizația de bază a analizat temeinic cauzele care împiedicau formarea gospodăriei colective. Cu această ocazie s-a văzut că organizația de bază nu a desăvârșit cum trebuie munca de lămurire pentru a arăta țărănilor muncitori cu fapte vii avantajele gospodăriei colective. Mai mult încă, datorită lipsei de vigilență a comunistilor, în organizația de bază și în conducerea întovărișilor agricole se strecurase chibabul Streja Nicolae, care a căutat să compromită întovărirea în ochii țărănilor muncitori spre a-i împiedica să pășescă pe drumul gospodăriei colective.

După demasarea uneltor chibaburilor Streja Nicolae, organizația de bază, îndrumată de comitetul raional de partid, și-a îmbunătățit munca politico-organizatorică.

Primul pas a fost constituirea unui comitet de inițiativă, în care au fost aleși țărani muncitori care se bucură de încrederea și stima celorlalți țărani muncitori din sat. Astfel, în comitetul de inițiativă au fost aleși Ghinea I, Constantin, membru de partid, țărăn mijlocos Dumitru L. Manea, membru în organizația Frontul Plugarilor, U.F.D.R.-ista Marcela Toplea și alții. Organizația de bază a dat o mare atenție sprijinirii comitetului de inițiativă în munca de precuierare a Statutului model, la organizarea de discuții lămuritoare cu țărani muncitori și la îndeplinirea celorlalte munci pregătitoare în vederea organizării gospodăriei colective. Îndrumat și ajutat de organizația de bază, comitetul de inițiativă și-a întocmit un plan de muncă pentru precuierarea Statutului model și organizarea de ședințe cu țărani muncitori.

Secretarul organizației de bază a instruit pe agitatul, ajutându-l să-și însușească învățămintele cuprinse în Rezoluția C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949, Hotărârea C.C. din 18 Septembrie 1951 precum și Statutul model al gospodăriilor agricole colective. „Zece întrebări și zece răspunsuri despre gospodăria agricolă colectivă”, etc. în adunările țărănilor muncitori la câminul cultural membrii comitetului de inițiativă au popularizat realizările minunate ale colhozurilor din Uniunea Sovietică, realizările gospodăriilor colective din țara noastră, au citit și discutat cu țărani muncitori Statutul model al gospodăriei agricole colective. Totodată s-a dus muncă de lămurire din casă în casă și în grupuri de țărani muncitori.

Începându-și munca de lămurire, agitatul Băzu C. Gheorghe a stat de vorbă în mai multe zile de rând cu țărani mun-

ctori Băzu Gh. Constantin, Pașa F. Ion și Băzu Ion, împreună cu care lucrase pe vremuri pe moșia lui Angelescu. Le-a amintit de crunta exploatare la care erau supuși pe moșia boierească, le-a pus în față sprijinul pe care li-l dă regimul de democrație populară, și le-a arătat ce viață luminată le deschide partidul îndrumându-i pe calea gospodăriei colective. Ei s-au folosit în munca de lămurire de Statutul gospodăriei colective, de diferite broșuri și ziare. Cei trei țărani săraci s-au hotărât să facă cerea pentru gospodăria colectivă.

Unii țărani muncitori, după ce au fost lămurii de agitatul, au fost atrași să meargă să lămurască la rândul lor pe alți țărani muncitori. Poate fi dat ca exemplu țărănul muncitor Alexandru Catargiu care, după ce a făcut cerea, a mers și a lămurit pe Stoica Apostol și pe Olaru Dumitru.

În timpul dezbaterii proiectului de Constituție și în campania electorală, agitatorul și dus zi de zi munca de lămurire în cadrul cercurilor P.D.P. arătând țărănilor muncitori că singura cale spre a scăpa de exploatarea chibaburilor și pentru a-și făuri o viață îmbelșugată și fericită este calea gospodăriei colective.

Deosebit de bine folosită cu pricepere agitația vizuală. În fața câminului cultural au fost așezate fotomontaje cu realizările colhozurilor din Uniunea Sovietică și ale gospodăriilor agricole colective din țara noastră. La gazeta cetățenească, agitatorul a scris articole în care au fost demasate uneltirile chibaburilor Manea Constantin și ale altora.

Munca de lămurire în rândurile femeilor a fost deosebit de grea la început. Deși unii țărani muncitori, ca de pildă Ștefan Popină, Gheorghe Iancu și alții, erau hotărâți să intre în gospodăria colectivă, soțiile lor nu erau lămurite. Îndrumat de organizația de bază, comitetul de inițiativă a organizat vizitarea gospodăriei colective din comuna Costești de către 40 țărani muncitori, împreună cu soțiile lor. Acolo, țărani muncitori din comuna Stăluș au făcut cu ochii lor cum se muncește în gospodăria colectivă și au stat de vorbă cu numeroși colectivisti. Femeile au mers pe la casele colectivizatorilor, s-au interesat îndeaproape de felul cum trăiesc.

Cu această ocazie, ele au văzut cu ochii lor cât de ficioase sunt svornurile chibaburilor împotriva gospodăriei colective. La înapoierea în sat, nu numai că au semnat, alături de bărbații lor, cererile de înscriere în gospodăria colectivă, dar au început să lămurască pe alte soții de țărani muncitori să pășescă pe drumul gospodăriei colective.

Comitetul de inițiativă a folosit cu multă pricepere scrisorile de îndemn adresate țărănilor muncitori din Stăluș de către colectivizatorii din Costești. Astfel la câminul cultural a fost citită scrisoarea colectivizatorului Gheorghe Năstase dela gospodăria colectivă din Costești, care povestea despre viața lui din trecut care era plină de amărăciuni, și despre viața îmbelșugată ce și-o făurește de când a intrat în gospodăria colectivă. „Singura cale care ne scapă de exploatarea chibaburilor și ne aduce belșugul în case este gospodăria colectivă”, își încheia scrisoarea colectivizatorului Gh. Năstase.

Totodată comitetul de inițiativă s-a preocupat de identificarea terenurilor și inventarul pe care cei înscriși le vor aduce ca avut obștesc al gospodăriei colective precum și de alte lucrări pregătitoare în vederea organizării gospodăriei colective.

Ca rezultat al muncii desfășurate, un număr de 58 de familii de țărani muncitori cu pământ în suprafața de 119 ha. au făcut cerea pentru alcătuirea unei gospodării colective. Ei au însemnat în țara grâul de toamnă și asteptă aprobarea comitetului raional de partid ca să înceapă munca de lămurire și să pomească la muncă unii, pentru a-și făuri o viață nouă, îmbelșugată și fericită, așa cum este viața colhoznicilor sovietici.

FL. OPRESCU

SCRISORI CĂTRE „SCANTEIA” Lucruri greșit înțelese

Una din cele mai frumoase zile din viața mea a fost ziua în care am primit titlul de mare cinstit de stahanovist. Începând din această zi, am simțit că pe umerii mei apăsă răspunderi sporite. În primul rând — mi-am spus — trebuie să muncească astfel încât să dovedesc prin rezultatele de zi cu zi că sunt demn de înaltul titlu ce mi-a fost acordat. În al doilea rând, urmând exemplul minunat al oamenilor sovietici, să ajut și pe tovarășii mei de muncă să devină fruntași.

„Ce trebuie să fac pentru a fi la înălțimea acestor sarcini de răspundere?”

Răspunsul l-am aflat citind cuvintele luminose prin care tovarășii Stalin caracterizează pe stahanoviști și stahanoviste din U.R.S.S.: „Ei sunt oameni cuilți și cu serioase cunoștințe tehnice...”

Așa dar, caracteristic pentru un stahanovist este înaltul său nivel tehnic-cultural, setea sa de învățare, obiceiul devenit pentru el necesitate de a studia. Așa sunt mînaștii stahanoviști sovietici.

Era limpede că numai învățând voi putea fi la înălțimea titlului de stahanovist. Am pornit cu entuziasm la alcătuirea unui plan de activitate, convins că, având ajutorul organizației de partid, îl voi îndeplini cu succes.

Din păcate însă, lucrurile nu se întâmplă tocmai așa. Intr-un an de zile eu am căutat preaput peșteră, am fost de puține ori la teatru și numai de câteva ori la cinematograful. Și vă rog să nu credeți că nu-mi place filmele, teatrele, sau că nu-mi place să citesc. Dimpotrivă, îmi place și încă foarte mult! Astăzi câștig în două zile ce în trecut mă costă două săptămâni, dar nu am reușit să termin un roman, toate acestea se datoresc în mare măsură felului cum tovarășii din comitetul nostru de partid înțeleg să se „ocupe” de educația stahanoviștilor. Se pare că dintr-o greșită înțelegere a lucrurilor tovarășii scoțesc că și-au făcut datoria dacă au aruncat pe spațiul stahanovist sarcini peste sarcini, ședințe peste ședințe, astfel încât să nu rămână timp nici măcar pentru lectură ziarului.

Eu, de pildă, aproape tot timpul mei liber, de cum p'ec dela lucru, îl petrec dela o vreme numai în ședințe. Astfel, în

luna Decembrie, am participat la nu mai puțin de 5 ședințe de U.T.M., 3 ședințe de producție, 2 ședințe sindicale, fără a mai vorbi de diferite ședințe la Uniune, raion, etc.

Firește, ședințele sunt absolut necesare în munca noastră. Ele constituie totodată o școală prețioasă. Aici, noi, muncitorii, dezbaterem cele mai arzătoare probleme ale producției, discutăm probleme politice, economice, etc. O seamă de ședințe au importanță pentru viața noastră politico-obștească din afara producției, pentru activitatea culturală, etc.

Dar de aici și până la a-ți petrece tot timpul în ședințe — așa cum me se întâmplă mie în ultimul timp — este desigur o mare deosebire.

Iată, de exemplu, o zi din luna Decembrie. Era la început de săptămână și lucrăm în schimburi de dimineață. Tovarășii Porumb, președintele comitetului de întreprindere, a venit lângă mașina mea încă de la orele 14 — ca să fie sigură de reușită și mi-a spus: „Să te prezint imediat după lămurirea lucrului la Uniune”.

Pentru ce? am întrebat eu.

— Asta nu știu... Principala este să nu lipsești...

În aceeași clipă a apărut și tov. Ioneșcu Elena, secretara comitetului U.T.M., care se adresa pe un ton categoric tovarășii Porumb:

— Lăsați-ne-o pe tov. Andreiană! Azi am treabă cu ea. Trebuie să meargă la ședința de U.T.M....

După alte câteva cuvinte, discuția lui s-a sfârșit. Se părea că într'un an de zile am fost doar o ocazie dată la opera, dată la teatru și numai de 3-4 ori la cinema.

Cred că nu toate problemele trebuie rezolvate numai în ședințe. Se poate face economie și planificare și în ce privește ședințele, căci doar e vorba de timpul oamenilor muncii. Socotesc că este necesar ca atât organizația de partid cât și comitetul sindical să analizeze temeinic felul în care se ocupă de creșterea și de educația stahanoviștilor din fabrica noastră.

MARIA ANDREIANA
filatoare stahanovistă F.R.B.

Pentru îmbunătățirea studiului activiștilor de partid

„Numai un conducător care muncește neincetat pentru a-și ridica nivelul, care își însușește în mod creator marxism-leninismul, care își formează și perfecționează însușiri de activist de tip leninist-stalinist, poate fi la înălțimea sarcinilor partidului”.

(G. M. MALENKOV —
Raport prezentat la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.)

Activiștii la comitetelor raionale de partid nu scriu despre felul cum studiază, despre ajutorul pe care-l primesc din partea comitetelor raionale, criticând totodată pe

acei care, subprelind importanța învățăturii, nu creează condiții prielnice pentru studiu.

Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S. Activul de partid a și început acest studiu.

Acel activist care învață temeinic și-a putut ridica munca la un nivel mai înalt. Din păcate însă mai sunt activiști care subapreciază și neglijează munca de ridicare a nivelului lor ideologic, neînțelegând că învățatura este o condiție esențială pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor.

Trebuie spus deosebit de control și ajutorul biroului nu este destul de sistematic. Noi n-am reușit încă să facem ca fiecare activist al comitetului raional să privească studiul ca o sarcină principală.

Vom duce o luptă hotărâtă pentru lichidarea lipsurilor noastre, pentru a înarma întregul nostru activ cu mînaștele învățături ale lui Lenin și Stalin.

GH. IONUȚU
corespondent voluntar

Dezinteresul față de studiu dăunează muncii practice

Conducerea partidului nostru pune în fața activiștilor și membrilor de partid sarcina de a-și însuși învățătura marxist-leninistă, care dă cadrelor și tuturor membrilor de partid putere de orientare și siguranță în munca politică, sporește energia și combativitatea lor revoluționară.

Mașina însă membri de partid și chiar activiști, care dăruie un spirit îngust, practicist, neglijează studiul, condamnându-se singuri la o activitate fără orizont, la munca haidică și inefectivă. Situația studiului activiștilor dela Comitetul raional de partid Ploiești este grăitoare în această privință. Anul trecut ei au fost încadrați într'un cerc de studiere a Istoriei P.C.U.S. — anul I. Deoarece însă cercul n'a funcționat, el a fost din nou încadrat anul acesta, în același cerc. Dar situația nu s'a îmbunătățit cu mult. 50% din activiști nu participă la predarea lecțiilor. Până acum o lună și ceva nu s'a putut ține niciun seminar.

Acastă situație rușinoasă se datorește în mare măsură biroului comitetului raional de partid, respectiv tov. Zolofințiu Gh., prim-secretar, care, învoacînd mereu „sarcinile multiple ce ne stau în față”, nu face nimic pentru a crea condiții necesare participării lor la cercul

de studiu și este de acord cu permanentă amănare a lecțiilor și seminarelor.

Faptul că activiștii nu învață sistematic, că ei nu studiază în mod organizat documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. — sarcină centrală de cea mai mare importanță pentru fiecare membru de partid — are urmări dăunătoare în munca practică. Iată, de pildă, tov. Moșe Ioan, care nu învață scrisoarea, a fost trimis în comuna Buda Palanca, satul Sîrcuța, ca să ajute organizația de bază și organizația de masă în desfășurarea muncii politice pentru formarea unei întovărișii agricole de tip TOZ. În cele 45 zile cât a stat în sat, tov. Moșe a făcut o muncă superficială, nefiind în stare să dea un sprijin efectiv organizației de bază. Lipsuri asemănătoare din aceeași cauză au manifestat și activiștii Toma Dumitru și Duță Gh.

Este timpul ca comitetul raional de partid să privească cu seriozitate problema ridicării nivelului ideologic și politic al activiștilor, înțelegînd că de rezolvarea justă a acestei probleme depinde în mare măsură trecerea în viață a hotărîrilor partidului nostru.

E. MIHALCEA
corespondent voluntar

Trebuie găsit un propagandist

Activiștii Comitetului raional de partid Brăila sunt încadrați în două cercuri de studiere a Istoriei P.C.U.S. anul I și II. Din păcate însă biroul comitetului raional, netrăgînd învățămintele din cele subse de tovarășul G. M. Malenkov ca subaprecierea muncii ideologice poate dăuna grav intereselor partidului și statului, nu acordă atenție bunului mers al învățămîntului în aceste cercuri. Dela deschiderea anului școlar, niciun membru al biroului n'a controlat aceste cercuri de studiu. Ba mai mult, unii membri ai biroului și însuși șeful secției de propagandă și agitație, tov. Agafon Teodor, nu respectă zăvezile rezervate pentru studiu, dînd activiștilor diferite sarcini pentru aceste zile.

Mal grav este faptul că cercul de stu-

diu anul II nici nu are propagandist, deci nu poate funcționa. Activiștii încadrați în acest cerc așteaptă demult să li se repartizeze un propagandist pentru a putea continua în mod organizat și sistematic studiile începute anul trecut.

Oare nu se poate găsi un propagandist? Nu există oare în activul raional tovarășii destul de pregătiți pentru această muncă? Eu cred că există. Ar putea fi ales un bun propagandist, de pildă, dintre tovarășii care au absolvit școala de partid de 6 luni. Numai că pentru aceasta biroul comitetului raional de partid ar trebui să dea mai mare importanță problemei ridicării nivelului ideologic al activiștilor.

V. RAILEANU
corespondent voluntar

Note bibliografice

„Studii” — revistă de istorie și filosofie nr. IV, anul 5

În acest număr al revistei este publicată geniala operă a tovarășii Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.”, precum și Cuvîntarea istorică rostită de I. V. Stalin la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Revista cuprinde expunerea făcută de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la „Insemnătatea istorică mondială a Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.”

În paginile revistei este publicat studiul „Despre Nicolae Bălcescu și cercurile revoluționare-democratice din Rusia” de Gh. Haupt. Amintind relațiile româno-ruse din secolele XVII—XIX autorul studiului arată că gânditorii și oamenii progresiști din Țările Române erau convinși că eliberarea de sub jugul străin se va face cu ajutorul Rusiei. Masele largi țărănești au văzut în soldatul rus pe eliberatorul lor, iar prietenia poporului nostru cu poporul rus s'a cimentat dealungul timpului în luptele comune împotriva inamicului. Studiul subliniază că trupași mișcarea revoluționară din anii 1840—1850 și în primul

Note bibliografice

„Studii” — revistă de istorie și filosofie nr. IV, anul 5

În acest număr al revistei este publicată geniala operă a tovarășii Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.”, precum și Cuvîntarea istorică rostită de I. V. Stalin la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Revista cuprinde expunerea făcută de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la „Insemnătatea istorică mondială a Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.”

În paginile revistei este publicat studiul „Despre Nicolae Bălcescu și cercurile revoluționare-democratice din Rusia” de Gh. Haupt. Amintind relațiile româno-ruse din secolele XVII—XIX autorul studiului arată că gânditorii și oamenii progresiști din Țările Române erau convinși că eliberarea de sub jugul străin se va face cu ajutorul Rusiei. Masele largi țărănești au văzut în soldatul rus pe eliberatorul lor, iar prietenia poporului nostru cu poporul rus s'a cimentat dealungul timpului în luptele comune împotriva inamicului. Studiul subliniază că trupași mișcarea revoluționară din anii 1840—1850 și în primul

Note bibliografice

„Studii” — revistă de istorie și filosofie nr. IV, anul 5

În acest număr al revistei este publicată geniala operă a tovarășii Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.”, precum și Cuvîntarea istorică rostită de I. V. Stalin la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Revista cuprinde expunerea făcută de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la „Insemnătatea istorică mondială a Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.”

În paginile revistei este publicat studiul „Despre Nicolae Bălcescu și cercurile revoluționare-democratice din Rusia” de Gh. Haupt. Amintind relațiile româno-ruse din secolele XVII—XIX autorul studiului arată că gânditorii și oamenii progresiști din Țările Române erau convinși că eliberarea de sub jugul străin se va face cu ajutorul Rusiei. Masele largi țărănești au văzut în soldatul rus pe eliberatorul lor, iar prietenia poporului nostru cu poporul rus s'a cimentat dealungul timpului în luptele comune împotriva inamicului. Studiul subliniază că trupași mișcarea revoluționară din anii 1840—1850 și în primul

Erou al muncii socialiste

La Palatul Marii Adunări Naționale, solemnitatea era în toi. Toți cei prezenti în sala muncitorilor și tehnicienilor oameni ai științei și artei, activiști de partid și de stat — salutați din toată inima pe un tânăr de statură mijlocie, bine legat, care se desprinsese încet din șirul invitaților. Unii îl vedeau acum pentru prima dată. Dar nu-mele și chipul lui le erau demult cunoscute din paginile ziarului. Cu dragoste și admirație, ei aplaudau îndelung pe stahanovistul Nicolae Vasu, inițiatorul acțiunii complexe pentru folosirea maximă a tehnicii, căruia i-a fost conferit acum titlul de „Erou al muncii socialiste”.

Clipele acestea vor rămâne neșterse în amintirea stahanovistului, în larma însuflețită a aplauzelor și al primitivității de „Erou al muncii socialiste” și i-a fost prinsă pe piept medalia de aur „Secera și ciocanul”. Cu un sentiment de neagră emoție, a dat mâna cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, iubitul conducător al partidului. Timp de câteva clipe — așa cum a măturat mai târziu tovarășii săi de muncă — strungarul s'a luptat din greu să-și ascundă tulburarea. Vedeă, ca prin văz, minunata strălucire a celor cinci colțuri de aur ale medaliei. O bucurie fierbinte îl umplu pieptul, urcându-se încet în obraji.

În acel luminos 30 Decembrie al anului 1952 strungarul stahanovist Nicolae Vasu, dela uzinele „Matyas Rakosi”, a trăit una din cele mai minunate zile ale vieții sale. Partidul și guvernul au răsplătit printr-o înaltă distincție munca ei vitejească, strădănuța sa de a da patriei tot ce are mai bun în el. Și cum stă așa, luminat la față de razele aurite ale medaliei, luminat de bucuria care îi cuprindea întreaga sa ființă, Vasu retrăște, într-o strălucire, întreaga sa viață, tot lungul drum pe care l-a parcurs ca să ajungă aici.

privirii, până când vântul toamnei, tăios, i se strecoară sub cămașa zdrențuită.

În noaptea aceea, hotărîrea lui era luată. O ultimă privire vechiului sat lipovean, năvoadelor negre atârinate pe uluc, colibel părințesc pierdute între sălcile Dunării... În fața sa, drumul spre oraș se întindea drept, alb în noaptea de toamnă, chemându-l parcă spre o altă viață.

De atunci, timpul a smuls mereu — una câte una — filele din calendar. Iată-l acum în fabrică, trudind din greu ca să rotunjească punga patronului, înăbușindu-se în ațelul lui mic, întunecos, plin toată ziua de foc. Munca la stăpîn a fost și pentru el, ca pentru toți ceilalți muncitori, un adevărat iad. Tânăr de tot — un copil aproape — a trebuit să-și câștige pâinea spetinduse din zori până noaptea târziu, fugărit mereu de vârfii patronului. Apoi amenzi, injurături, umilinte. Au fost și zile de răstăciri îndelungi pe străzile cenușii ale mahalalei, fără lucru și fără speranță.

După frământările anilor greu de război, după eliberarea țării noastre de către eroii noastre armate sovietice, o viață nouă s'a deschis în fața tuturor celor ce muncește. Uzinele, fabricile — amuse din mînaștele capitaliștilor — se impliniseră de frează nouă. Comunistii îi chemau pe muncitori să lupte pentru o viață mai bună, fără stăpîn și fără robi, să înalțe — prin muncă și luptă dărză — temelii de granit pentru un viitor fericit. În vâltoarea acestor zile însuflețite, tânărul strungar și-a găsit și el drumul.

Cu toată căldura tineretii sale, lacome de fapte mari, vitejești, Vasu s'a avîntat în noua bătălie. Visurile au înflorit lărași și un zămbet vesel, tineresc, s'a așternut pe față lui smeadă.

Își făcu obicei să vină, dimineață, mai devreme la uzină. Își verifica atent strungul, își aranja mai sistematic cutițele în dulap, căuta în toată clipa noi metode de sporire a productivității muncii. A construit câteva dispozitive simple, ingenioase, menite să ridice productivitatea muncii la un nivel mai înalt. Pe graficul secției strungărie-motoare, săgeata roșie din dreptul numelui său urca, în fiecare zi, tot mai sus. Tot mai des, stegulețul de mătase cu inscripția „Fruntaș în întrecere” își tremura ușor triungulul purpuriu în fața mașinii sale. O normă, o normă și jumătate, două. Da! Vasu simțea cum împede că îl era de dragă meseria, strun-

gul său. Puteri nebănuite, pe care anul le truda la patron le eugrumasă, nășteau acum cu o forță nouă, îndemnându-l să se avînte cu pasune în întrecerea socialistă să-și însușească o tehnică mai înaltă.

După exemplul comunistilor, zece de muncitori dela „Matyas Rakosi”, ca Angelescu, Tudor Nicolae și alții, nu mai voiau să lucreze cu 80 metri span pe minut. În fiecare secție și atelier, la cantină, în ședințele de partid sau la adunări sindicale, oamenii discutau cu aprindere, căutînd noi metode de muncă. Într-o zi, când la cabinetul tehnic al uzinei a sosit cartea stahanovistilor sovietici Băkov și Bortkevici, veseștii matriști ai țării rapide a metalelor, numele acestora a răsărit pe toate buzele. Organizatorul de partid al secției strungărie-motoare l-a îndemnat pe tânărul Vasu să o studieze.

Asta aștepta și el! Încordat, oprindu-se când nu pricepea ceva, recitînd de mai multe ori pasagile grele, ca să le poată pătrunde pe deplin înțelesul, Nicolae Vasu a studiat zile întregi lucrarea stahanovistilor sovietici. A studiat-o cu ereion în mână, meditănd îndelung asupra celor citite. Și dela un timp, și-a dat seama că el, strungarul fruntaș, mai are încă multe, multe lucruri de învățat, că în munca lui există o serie de lucruri învechite pe care înalte le trecea cu vederea.

Din zilele acelea, Vasu n'a avut odihnă până n'a deprins bine noua metodă. A explicat-o cu răbdare tinerilor din brigada sa. Dar tot nu era mulțumit. Intr-a devăr, lucrînd cu noua metodă obținuse o seamă de succese: modificase cutia de viteză a strungului, mărinid numărul de turații până la 600 pe minut, aplicase un dispozitiv special pentru centrul cizmetier, care trebuia să economicască peste 15 zile pe an, și multe altele. Dar îl frîntău o mulțime de întrebări, cărora nu era în stare să le răspundă singur: care sunt plăcuțele de metal dur ce se compunghiere de tăiere trebuie să folosească la strungăriea fontei? Dar mașina, mașina aceasta nouă, plină de forță, nu putea să producă mai mult? Ce trebuia făcut pentru a descoperi tainele mașinii, pentru a folosi cât mai din plin minunata ei putere?

Și lăcă că într-o zi, tânărul strungar a

avut marea bucurie de a cunoaște îndeaproape pe unul din renumiții stahanoviști sovietici, pe care îi prelua atât de mult...

★

O dimineață de Octombrie, aurie. În fața uzinei se oprește o mașină albastră, claxonînd prelung. Coboară un om de statură mijlocie, bine făcut, care răspunde cu semne prietenoase de mână aplauzelor însuflețite ale muncitorilor ieșiți săl în tîmpine. Este Pavel Băkov, renumitul stahanovist sovietic, venit să facă o demonstrație practică în fața muncitorilor și tehnicienilor dela „Matyas Rakosi”.

Stahanovistul sovietic și-a desfășurat serviciu, a scos din ea câteva cutițe, și scoțându-și heina, s'a așezat în fața strungului. Scena care a urmat i s'a întipărit pentru totdeauna în minte tânărului strungar. Băkov a mutat cutițele, a aranjat strungul și l-a pornit. În vârtejul sutozel de turații, piesa a început să se rotească vijelios între chernere, spanul să se răsucească în aer ca o flacăară roșie, ca brigada sa, a trecut să folosească metoda stahanovistice sovietice Antonina Jandarova, de prelulare a schimbului din mers, și metoda Vorosin. Una după alta, vechile norme au fost întrecute. A fost premiat, distins cu „Medalia Muncii”, i s'a decernat titlul de cinstit de stahanovist... Dar telul tânărului nu era numai dobîndirea normelor. Își dădea seama limpede că mașina sa, ca și celelalte mașini ale secției, nu sunt pe deplin folosite, că în ele există uriașe rezerve ce se trosese fără rost.

— Vechile secții ale uzinei, unde pe vremea lui Lomășev se lucra în condiții neomenești — spunea adesea Vasu tinerilor strungari din brigada sa — sunt astăzi reconstruite și utilitate cu mașini moderne. Din Uniunea Sovietică ne-au sosit strunguri minunate, de tipul cel mai nou, uriașe raboteze cu toate comenzile automate. Ne-au sosit și strunguri românești „Victoria”. Trebuie să luptăm în mod organizat pentru deplină lor folosire, pentru utilizarea la maximum a tehnicii. Și la aceste cuvinte, stahanovistul simtea cum se conturează tot mai limpede ideea care îl încolțise în minte de câteva vreme...

Ideea aceasta — rod al nopților petrecute cu cartea pe genunchi, al învățăturii însetate din experiența stahanovistilor sovietici — consta, mai întâi de toate, în îmbinarea unui șir de metode sovietice, de înaltă productivitate a muncii: Băkov, Bortkevici, Antonina Jandarova, Vorosin. În același timp, Vasu își dădea seama că o mașină, oricât de nouă și de perfecționată ar fi, nu va produce mai mult decât omul care o mănăștește nu este stăpîn pe tehnică, nu-și ridică mereu calificarea profesională. Se mai puneau problema întinerii și perfecționării muncii, pregătirii unor cât mai buni condiții de lucru... Toate acestea, înmănunchiate, trebuiau să ducă la utilizarea maximă a mașinilor, la tehnici.

Cu inima plină de emoție, a urcat tov. Vasu într-o zi treptele de patrăc ce duc la organizația de partid. Ca întotdeauna, tovarășii din biroul organizației l-au ascultat cu atenție.

După ce s'au sfătuit cu conducerea uzinei, cu stahanovistul și cel mai bun tehnician, au alcătuit un plan în vederea întinerii și perfecționării muncii, largă mișcare pentru folosirea maximă a tehnicii.

„În dimineața aceea de Aprilie, uzinele „Matyas Rakosi” se umpluseră de frează. Secția strungărie-motoare era îmbrăcată în haină de sărbătoare: ghiandure proaspete de verdeață, stegulețe, lozinci... Lângă mașini apăruseră o mulțime de grafice noi. Mai târziu, s'a împărțit ediția specială a ziarului de uzină, cu fotografia tov. Vasu pe prima pagină, și cu titlul tipărit în litere mari: „Începînd de astăzi, muncitorii secției strungărie-motoare aplică inițiativa stahanovistului Nicolae Vasu — acțiunea complexă pentru folosirea maximă a tehnicii”.

Întreaga uzină a intrat într'un nou ritm de muncă. În ședințele secțiilor, muncitorii discutau aprins despre noua inițiativă, criticau tot ce era învechit, veneau cu numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii în vederea folosirii cu succes a acțiunii inițiate de Nicolae Vasu. Pretutindeni, în toate secțiile uzinei, lângă mașini, la intrare, lozinci însuflețite chemau pe muncitori să umere exemplul tânărului strungar. Și vâltoarea dispoziției pentru folosirea maximă a tehnicii a cuprins, în foarte scurt timp, toată uzina, fopind multe din deprinderile vechi, nepuținătoare: mai întâi secția strungărie-motoare, apoi turnătoria, mecanica fină... La 15 Aprilie, 53 de muncitori din uzină aplicau inițiativa lui Vasu. Cinci zile mai târziu erau 70, iar la 1 Iunie aproape 400. Azi, numărul lor se ridică la peste 600. Pe graficele uzinei, liniile albastre ale încrețirii au început să urce, cutezătoare, spre înălțimi.

Au urmat apoi zile de muncă rodnică,

încordată. O parte însemnată din timpul său liber, Vasu o acorda studiului. Alteori alerga neodihnit prin uzină, împinzînd muncitorilor problemele tehnice mai grele, participa la consfătuiri închinete inițiativelor sale, scria articole la ziare. Mîntea îl lucra de zor, căutînd în fiecare clipă noi posibilități pentru folosirea maximă a tehnicii. Mai târziu, el a străbătut schemele prelufiere ale țării, șantierelor Canalului Dunăre-Marea Neagră, invitat de muncitori și tehnicieni să le expună prețioasa sa inițiativă. Datorită ei, brigada sa și-a îndeplinit sarcinile cincinalului, el însuși lucrează în contul ultimilor luni ale anului 1957. Mii și mii de muncitori și tehnicieni o folosesc cu succes. În majoritatea fabricilor și uzinelor din țara noastră, transformînd fiecare zi într-o zi de noi victorii în lupta pentru realizarea cincinalului în 4 ani.

★

„Când ecoul ultimelor aplauze s'a stins, tânărul stahanovist a început să vorbească. În cuvinte simple, emoționante, el a mulțumit partidului și guvernului pentru înalta prețuire ce i-a fost acordată, angajându-se să obțină noi și noi succese în muncă și în lupta pentru realizarea planului cincinal în 4 ani.

Crămpeie de amintiri — imagini scumpe ale vechii sale — îl trec neincetat prin minte. Își amintește cu emoție ziua când a fost primit în rândul candidaților de partid, împlinirea visului cel mai scump... Vizita în U.R.S.S., prilej de întîlnire cu veseștii stahanoviști Nikolai Rossitski, B. Jovanov, din cuvintele cărora a deprins atâtea învățămintele de preț pentru munca sa. So vede apoi în mijlocul cetățenilor care l-au ales deputat în Marea Adunare Națională, angajându-se să-l reprezinte cu cinstie în sfatul suprem al țării. Și acum, minunata distincție de „Erou al muncii socialiste”!

Și stahanovistul Nicolae Vasu se pătrunde, tot mai mult, de un gând nou. Își dă seama că toate acestea îl obligă să nu stea nicio zi, nicio clipă măcar pe loc, că trebuie să fie la înălțimea înaltel prețurilor pe care i-o arată poporul întreg. Cuvintele roșite cu ani în urmă de secretarul de partid al uzinei răsună larg și în inima lui, ca un legământ. „Astăzi, munca este în folosul nostru, ai patriei. Să ridicăm tot mai sus steagul minunat al muncii libere, transformînd fiecare zi într-o zi de noi victorii în lupta pentru o viață mai bună. Să ne bucurăm de tot ce am cucerit până acum, — frumos și măreț — în toată lupta noastră, și să luptăm mai dărz pentru noi victorii pe frontul muncii socialiste”.

I.

Genialul plan cooperatist al lui Lenin

(30 de ani dela publicarea articolului lui V. I. Lenin „Despre cooperatie“)

In geniala opera teoretică a marelui Lenin, articolul „Despre cooperatie“, scris cu 30 de ani in urmă, ocupă un loc din cele mai însemnate. Tovarășul Stalin a arătat că împreună cu articolul „Despre revoluția noastră“, articolul „Despre cooperatie“ reprezintă testamentul politic al lui Lenin și constituie unul din principalele documente programatice ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale întregii mișcări comuniste mondiale.

Meritul istoric al lui Lenin constă în faptul că el a elaborat din punct de vedere teoretic pentru prima oară în istoria marxismului căile pentru rezolvarea celor mai grele sarcini ale revoluției proletare după cucerirea puterii — sarcina trecerii micilor gospodării țărănești la marea gospodărie agricolă socialistă.

Planul cooperatist al lui Lenin stă la baza uriașelor succese dobândite de P.C.U.S. în transformarea socialistă a agriculturii în U.R.S.S. și călăuzeste partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară în opera de construire a socialismului.

1.

Trasând liniile generale ale construirii socialismului în Uniunea Sovietică, Lenin a arătat importanța primordială a industrializării socialiste a țării, subliniind că crearea unei puternice baze industriale este condițiunea principală fără de care nu puteau fi rezolvate toate celelalte probleme ale transformării socialiste a țării.

Realizarea acestei sarcini istorice a început prin socializarea mijloacelor de producție industrială, prin naționalizarea fabricilor și uzinelor, a băncilor și transporturilor, a căilor ferate și bogățiilor subteranului.

În agricultură, însă, unde locul dominant îl ocupa mica producție țărănească, trebuia găsită o altă cale de trecere la socialism. Lenin a combătut părerea acelor pseudo-marxiști care socoteau că în asemenea condiții trebuia să se renunțe la agricultura puterii și să se aștepte până când capitalismul va reuși să ruineze milioanele de producători mici și mijlocii, transformându-i în arși și să concentreze astfel mijloacele de producție din agricultură. Lenin a combătut și pe aceia care preconizau luarea puterii și exproprierea producătorilor mici și mijlocii dela sate, caracterizând această cale drept absurdă și criminală, deoarece ea ar submina orice posibilitate de victorie a revoluției proletare și ar arunca peotră mult timp țărâna în lagărul dușmanilor proletariului.

Care era cauza atingerii micilor producători țărănești pe făgașul socialismului?

Ținând seama de natura dublă a țărânului muncitor, pe de o parte proletar, pe de altă parte om al muncii, marea Lenin a arătat că toam cooperatia constituie veriga principală cu ajutorul căreia partidul putea rezolva întreaga problemă a transformării socialiste a satului, deoarece ea reprezintă ocazia formă economică „în care se poate îmbina interesul privat, interesul privat comercial, cu verificarea și controlul acestuia de către stat“, deoarece ea dă putință subordonării interesului privat intereselor generale, care înainte constituia piatra de incercare pentru mulți, foarte mulți socialisti“. Lenin arată că în condițiile diciturii proletariului și ale alianței dintre clasa muncitoare și țărâna muncitoare, când rolul conducător al clasei muncitoare față de țărâna este asigurat și când dispunem de o industrie socialistă, cooperatia de producție organizată în mod just și înglobând milioane de țărani, constituie mijlocul cu ajutorul căruia poate fi construită societatea socialistă integrală.

Combătând tendințele de subapreciere a cooperatiei, Lenin arată însemnătatea ei excepțională „din punctul de vedere al trecerii spre noua orânduire pe o cale cât mai simplă, mai ușoară și mai accesibilă pentru țărani“.

Lenin sublinia necesitatea ca în cooperatie să fie atrase masele de bază ale țărânilor, ca cooperatia să devină o largă organizație de mase. Antrenarea pe scară largă a maselor țărănești la activitatea cooperatistă constituie cea mai simplă și cea mai accesibilă școală de gospodărie colectivă. Aci țărâna se poate convinge prin faptele de superioritate a formelor colective de gospodărie asupra gospodării individuale și poate să constate forța și superioritatea noilor mijloace tehnice.

Lenin arată că succesul planului cooperatist este strâns legat de opera de lămurire politică și de culturalizare a maselor țărănești, de săvârșirea unei depline revoluții culturale.

Uriașa însemnătate a planului cooperatist al lui Lenin constă în faptul că el trasează căile de atragere a țărânilor la construcția socialistă, că el prevede crearea și consolidarea modului de producție socialist în agricultură prin introducerea treptată a principiilor colectivizării, în început în domeniul desfacerii, iar apoi în domeniul producției.

Planul cooperatist al lui Lenin este deosebit de vital pentru țările care au o însemnată vitalitate pentru țările care au o clasă de producători mici și mijlocii mult mai puțin numeroasă.

În geniala sa lucrare clasică „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.“, tovarășul Stalin expune și dezvoltă în mod magistral planul lui Lenin de construire a socialismului, sintetizând totodată experiența construirii socialismului în U.R.S.S.:

- a) să nu scăpăm condițiile favorabile pentru luarea puterii...;
- b) să expropriem mijloacele de producție în industrie și să le trecem în proprietatea întregului popor;
- c) în ce privește pe producătorii individuali mici și mijlocii, să-i unim treptat în cooperative de producție, adică în mari întreprinderi agricole, colhozuri;
- d) să dezvoltăm prin toate mijloacele industria și să dăm colhozurilor baza tehnică modernă a marii producții fără a le expropria, ci, dimpotrivă, înzestrându-le din belșug cu tractoare și altele marelui primă calitate;
- e) pentru o strânsă legătură economică între oraș și sat, între industrie și agricultură, să fie menținută câtva timp producția de mărfuri (schimbul prin cumpărare-vânzare) ca singura formă de legături economice cu orașul accesibilă pen-

tru țărani și să se dezvolte la maximum comerțul sovietic, comerțul de stat și cooperatist-colhoznic, eliminând din circulația de mărfuri pe toți capitaliștii de orice fel“.

Istoria construcției socialiste victorioase în Uniunea Sovietică a demonstrat în chip strălucit justetea căii de dezvoltare trasate de Lenin.

„Este în afară de orice îndoială — arată tovarășul Stalin — că pentru toate țările capitaliste care au o clasă de producători mici și mijlocii mult sau mai puțin numeroasă, această cale de dezvoltare este singura posibilă și indicată pentru victoria socialismului“.

2.

Planul cooperatist al lui Lenin și genialele sale idei despre transformarea socialistă a agriculturii au fost dezvoltate, îmbogățite și strălucit traduse în viața de marele discipol și continuator al operei lui Lenin — I. V. Stalin.

„A înfăptui planul cooperatist al lui Lenin — spune tovarășul Stalin — înseamnă a ridica țărâna dela cooperatia de desfacere și de aprovizionare la cooperatia de producție, la cooperatia, ca să zicem așa, colhoznică“.

Elaborând o teorie unitară și încheșată cu privire la colectivizarea agriculturii, tovarășul Stalin a soluționat din toate punctele de vedere problema formei colhoznice a economiei socialiste, a arătat că veriga fundamentală și principala în opera de construire a colhozurilor în etapa actuală este artelul, a fundamentat cele două etape ale politicii față de chibburim, politica de îngrijire și apoi politica de lichidare a chibburimului ca clasă, a evidențiat însemnătatea stațiilor de mașini și tractoare ca principala sursă de sprinț al statului în opera de reînarmare tehnică și de transformare socialistă a agriculturii.

Tovarășul Stalin a arătat că pentru a scăpa definitiv de exploatare și de nevoi, pentru a-și asigura o viață liberă și fero-cită, țărânii au o singură soluție: unirea micilor gospodării țărănești în mari gospodării agricole colective. „Soluția este alegerea gospodărilor țărănești mici și foarte mici în mod treptat dar continuu, nu prin constrângere, ci prin exemplu și convingere în gospodării mari, bazate pe cultivarea în comun, în tovarășie, colectivă a pământului, și care să folosească mașinile agricole și tractoare și să aplice metodele științifice de intensificare a agriculturii“.

Tovarășul Stalin ne învață totodată că este greșit a lăsa agricultura în voia dezvoltării spontane, a „mersului dela sine“. Trebuie create condițiile pentru transformarea socialistă a satului și în primul rând trebuie așezată agricultura pe o nouă bază tehnică, pe baza tehnicii a marii producții moderne.

Sub conducerea tovarășului Stalin, partidul, lichidând agentura dușmană troțkistobuharinistă, care a încercat să abată partidul dela construirea socialismului, a condus poporul sovietic la victoria colectivizării în agricultură. În locul zecilor de milioane de gospodării mici țărănești rămânate au fost organizate colhozuri mari și puternice. Trecerea la orânduirea colhoznică socialistă în U.R.S.S. a fost o adevărată revoluție care poate fi comparată prin efectele ei cu Revoluția din Octombrie, deoarece ea a însemnat trecerea dela orânduirea veche la cea nouă. Ea a fost înfăptuită din inițiativa puterii de stat cu sprijinul maselor țărănești. Triumful noii orânduirii în agricultură a dat naștere unei uriașe avânt al forțelor de producție și a transformat agricultura sovietică în cea mai modernă, mai mecanizată și mai științifică agricultură din lume.

Victoria orânduirii colhoznice în agricultură a fost unul din factorii care au făcut ca U.R.S.S. să devină un stat puternic, capabil să respingă și să sfărâme atacul Germaniei hitleriste — detașament de asalt al imperialismului.

Datorită agriculturii socialiste, suprafața însemnată în Uniunea Sovietică a crescut cu circa 40 milioane hectare, iar producția de cereale a crescut la 3 miliarde puduri față de 4—5 miliarde în perioada dinainte de revoluție. Problema cerealelor care înainte era una din cele mai acute și mai anevoioase probleme a fost rezolvată cu succes, definitiv și irevocabil. U.R.S.S. produce grâu cu mult mai mult decât țările mari producătoare de cereale ca Statele Unite, Canada și Argentina.

Cultura plantelor industriale a luat un avânt nemaiîntâlnit. În 1951 Uniunea Sovietică a produs mai mult bumbac decât India, Pakistanul și Egiptul la un loc, țări vestice în ce privește cultura bumbacului.

Mecanizarea și electrificarea agriculturii permit usurarea muncii colhoznicilor și mășinile și tractoarele înzestrate cu multe sute de mil de tractoare, combine și alte mașini moderne deservesc colhozurile și sovihoziurile. De pe acum în Cuban mecanizarea principalelor lucrări agricole la cereale a atins 100%. Potrivit direcțiilor tovarășului Stalin se realizează cu succes giganticul plan de transformare a naturii, care va asigura recolte bogate permanente și va face ca U.R.S.S. să fie asigurată pentru todeauna împotriva secetei și a tuturor intemperțiilor.

Pe baza creșterii producției agricole, crește bunăstarea poporului sovietic, a țărânilor colhoznice care are cel mai înalt nivel de trai și cultură în comparație cu țărâna din toate celelalte țări. În 1951 veniturile reale ale țărânilor sovietici au fost cu aproximativ 60% mai mari decât în 1940. În acest timp, agricultura din țările capitaliste trece printr-o criză acută, mai cu seamă în urma militarizării economiei, iar țărânii sunt ruinați, din cauza inflației, a impozitelor insuportabile și a acaparării terenurilor de către marii capitaliști și fermieri.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. — la baza cărui a stat geniala lucrare a tovarășului Stalin „Probleme economice ale socialismului în U.R.S.S.“ — a preconizat o creștere și mai puternică a agriculturii sovietice.

Elaborarea din punct de vedere teoretic de către tovarășul Stalin a problemei măsurilor necesare pentru ridicarea proprie-

ții colhoznice la nivelul proprietății întregului popor, a trecerii treptate la sistemul schimbului de produse între industria de stat și colhozuri, reprezintă o genială dezvoltare a ideii planului cooperatist al lui Lenin, în condițiile trecerii dela socialism la comunism.

3.

Marea forță și vitalitate a învățării leninist-staliniste despre căile atingerii țărânilor pe calea socialismului își găsește o nouă și strălucită expresie în experiența țărilor de democrație populară.

Urmând calea trasată de Lenin și Stalin, partidele comuniste și muncitorești din aceste țări creează toate condițiile pentru antrenarea țărânilor muncitoare la construcția socialistă prin cooperatie, pentru introducerea treptată în agricultură a principiilor colectiviste în domeniul desfacerii și al producției, obținând succese tot mai mari în transformarea socialistă a agriculturii.

În elaborarea liniei politice a partidului în problema transformării socialiste a agriculturii, Plenara C.C. al P.M.R. din Martie 1949 s-a călăuzit de deantregul de genialul plan cooperatist al lui Lenin, dezvoltat și îmbogățit de către tovarășul Stalin. „În condițiile democrației populare, — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul său la această plenară — când puterea se află în mâinile clasei muncitoare, când statul este stăpân pe cea mai uriașă lor însemnătate economică și politică, în statul din tot ajutorul pentru transformarea cooperatiei și o sprinț în lupta împotriva capitalului privat. Iată de ce cooperatia noastră trebuie și poate să devină un mijloc puternic de creștere a bunelor stări materiale a întregii țărâni muncitoare și drumul de bază al transformării socialiste a agriculturii“.

Cooperatiile, care trebuie să unească pe țărâni muncitori înainte de toate ca consumatori dar cu timpul și ca producători, și-au demonstrat și în țara noastră uriașul lor însemnătate economică și educativă în atragerea țărânilor pe făgașul socialismului.

Industria noastră socialistă, pârghia principală pentru îndrumarea agriculturii pe calea socialismului a trimis mil de tractoare, combine și alte mașini agricole la sate, în vederea creării bazei materiale tehnice pentru treptata reorganizare a agriculturii pe baze socialiste.

Ca urmare a aplicării liniei partidului, zeci de mil de familii de țărani muncitori au format 1744 gospodării agricole colective și alte zeci de mil de familii de țărani muncitori au format 1817 întovărășiri agricole pentru lucrarea în comun a pământului.

Prin recoltele superioare obținute față de gospodăriile individuale, prin veniturile aduse membrilor lor care depășesc cu mult ceea ce aceștia obțineau pe piețelor de pământ, gospodăriile agricole colective demonstrează cu o forță deosebită superioritatea formelor socialiste în agricultură. Gospodăriile colective exercită de pe acum o puternică atracție în masa țărânilor și determină noi și noi grupuri de țărani muncitori să treacă pe făgașul muncii colective.

Conferința de la Moscova, convocată de Comitetul Central, devotatilor de dreapta au dus o politică anti-proletară și anti-statală menită între altele să încetinească munca de transformare socialistă a agriculturii. Ei au introdus în cooperatie o concepție oportunistă, antimarxistă, potrivit căreia cooperatia era transformată într-o organizație care „să pompeze“ produse industriale cât mai multe și mai eficiente din partea clasei muncitoare, fără a realiza un schimb între produsele industriale și agricole, ceea ce făcea ca în ultima instanță cooperatiile să se săvârșească și să întărească elementele capitaliste dela sate, pe speculanți și pe chiburi.

Devotatilor de dreapta au frânat munca pentru întemeierea de noi gospodării colective, au întârziat organizarea întovărășirilor agricole, au lăsat să pătrundă chibburii în unitățile sectorului socialist al agriculturii. În cooperatie, se resimt și acum destul de puternic urmele politicii dușmanoase a lui Luca.

Demascarea și zdrobirea devierii de dreapta de către C. C. al partidului au dat avânt marii partidei țărânești transformarea socialistă a agriculturii.

Lupta pentru lichidarea completă a urmărilor abaterii oportuniste de dreapta a rămas o sarcină de căpetenie a partidului.

Totodată partidul a reamintit cu tărie că principii liberului consimțământ este un principiu leninist-stalinist fundamental în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Tovarășul Stalin previne împotriva unei usurătoare luări înainte și a unei treceri ușurabile la forme economice superioare, fără crearea premizilor necesare pentru asemenea trecere. Această punere în gardă — arată tovarășul Gheorghiu-Dej — se adresează din plin unor din activiștii noștri care sunt nerăbdători să pornească pe drumul „colectivizării totale“ sau al „deschizării“, sărind peste etape.

A continua și dezvoltarea producției de tractoare și mașini agricole necesare creării bazei tehnice materiale a colectivizării, a forma într-un ritm mai viu cadre de agronomi pentru agricultura socialistă, a desfășura o muncă politică intensă pentru convingerea a noi și noi grupuri de țărani muncitori să formeze gospodării colective și întovărășiri, a întări din punct de vedere economic-organizatoric gospodăriile colective și întovărășirile agricole existente pentru ca ele să devină centre de atracție pentru întreaga țărâna care să propage și să demonstreze prin fapte vii imensa superioritate a agriculturii socialiste, a continua cu fermitate politica de îngrijire economică și de izolare politică a chibburimii — iată sarcini principale de luptă ale partidului nostru la sate. O însemnată deosebită are întărirea și dezvoltarea cooperativei de aprovizionare și desfacere, a viitorului activității maselor largi de cooperatori, excluderea chibburilor din cooperative, ca și dezvoltarea contractelor și echizțiilor — forme însemnate de atragere a țărânilor muncitoare în rândulului planului de stat.

Studierea și însușirea temeinică a genialului plan cooperatist al lui Lenin, a genialei învățături a tovarășului Stalin cu privire la colectivizarea agriculturii și a experienței istorice a construcției colhoznice în Uniunea Sovietică, constituie chezașia sigură a triumfului operei de construcție socialistă în țara noastră.

S. BRUCAN

Sărbătorirea a 5 ani de activitate a Ansamblului de cântece și jocuri al M.A.I.

Miercuri seara a avut loc în sala Teatrului C.G.M. festivitatea sărbătoririi a 5 ani de existență și activitate a Ansamblului de cântece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne.

Cu acest prilej a luat cuvântul tov. căptan Mihăilescu Aurel, conducătorul Ansamblului care a arătat că ansamblul de cântece și dansuri al M.A.I. a prezentat în decursul activității sale peste 500 spectacole în fața a 650.000 spectatori din întreprinderile Capitalei și spectrele importante muncitorești din țară. El a întreprins deasemenea un turneu în R.P. Ungară.

Au adus salutul lor Ansamblului sărbătorit tovarășii lt. col. Cămpănu Valeriu, laureat al Premiului de Stat, conducătorul Ansamblului de cântece și dansuri al M.F.A., Sandu Elia, director artistic al Ansamblului de cântece și dansuri al C.G.M., Ion Zănescu, directorul Ansamblului artistic al comitetului orașeneș U.T.M. București, și Mircea Chiriac, conducător artistic al Orchestrei de Stat de muzică populară „Barbu Lăutaru“.

(Agerpres).

Filme noi pe ecranele cinematografelelor

Pe ecranele cinematografelelor din Capitală va fi prezentată începând dela 9 Ianuarie, o nouă mare realizare a cinematografiei sovietice, producție 1952, filmul artistic în culori „Compozitorul Glinka“.

Inspirat din viața și opera marelui compozitor clasic rus, acest film este realizat de regizorul G. Alexandrov după scenariul semnat de N. Pavlenko, N. Treneva și G. Alexandrov. Dintre actorii interpreți al acestui film fac parte V. Smirnov, L. Orlova, L. Durasov, I. Lubimov.

Filmul artistic în culori „Compozitorul Glinka“ va rula la cinematografele Republica, I. C. Frimu, Al. Popov, Volga, Flacăra și Mosilor.

Tot în această lună vor fi prezentate la cinematografele din Capitală o serie de noi filme în premieră. Printre acestea se numără filmul spectacol sovietic „Pericula furată“, realizat după piesa scriitorului Ivan Franko, noua producție a cinematografelelor chineze film artistic „Fata cu părul cărunt“ distins cu Diploma specială de onoare a Festivalului Internațional al Filmului dela Har'ov Vary din anul 1951 și filmul artistic polonez „Moara satului“.

(Agerpres)

Conferințe

Miercuri după amiază a avut loc în sala Casel Prieteniei Româno-Sovietice A.R.L.U.S. din str. Bătești, conferința tov. Ion Niculi, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, intitulată: „Cuvântarea tovarășului Stalin la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.“ — călăuză în lupta popoarelor lumii pentru o viață liberă și fericită“.

Conferința tov. I. Niculi a fost urmărită cu viu interes de un numeros auditoriu.

*

Casa Prieteniei Româno-Sovietice A.R.L.U.S. anunță conferința scriitorului Miron Radu Paraschivescu, laureat al Premiului de Stat, despre: „Viața și activitatea lui N. A. Nekrasov“.

Conferința are loc astăzi, Joi 8 Ianuarie, ora 18, în str. Bătești 14, și va fi urmată de lecturi din versurile poetului.

(Agerpres)

Știri sportive

La sfârșitul acestei săptămâni, Capitala țării noastre va găzdui prima manifestare sportivă internațională a anului, o competiție echipele selecționate de tenis de masă, hârtii și fete, ale R.P.R. vor susține o întâlnire prietenească cu jucătorii și jucătoarele din R. D. Germană.

Un mare poet al poporului rus — N. A. Nekrasov

Astăzi se împlinesc 75 de ani dela moartea lui N. A. Nekrasov, de care Dolobriubov, referindu-se la cea de a doua jumătate a secolului XIX, l-a caracterizat drept „cel mai iubit poet rus, reprezentantul principiilor bune în poezia noastră, unicul talent în care este astăzi viața și forța“.

Nekrasov este unul dintre cei mai mari poeți al poporului rus; operele sale exprima gândurile și năzuințele poporului, ura și revolta lui față de aspirarea feudală, dragostea de patrie și încrederea în viitorul ei luminos, o forță artistică pe care puținii alții au atins-o. Zăruind veridice viața reală, suferințele poporului rus și îndoeșii ale maselor țărănești, Nekrasov a făcut din poeziile sale o armă năprăznică de demascare a odiosului regim feudal țarist și o înflăcărată chemare la lupta pentru Rusia nouă, liberă, pe care o visau cei mai buni filii ai poporului, Marele Lenin — după cum spunea N. K. Krupskaja — „I-a iubit și l-a cunoscut admirabil pe Nekrasov. Pe Nekrasov l-a învățat aproape pe dinafară“.

Opera poetică vastă și minunată a lui Nekrasov a contribuit puternic, alături de acelea ale altor străluciți scriitori ruși, ca marea literatură rusă să dobândească încă din secolul trecut înfățișarea în lume prin adâncimea cu care reflecta viața poporului, prin înaltele ei idealuri sociale, prin realismul ei neîntrecut.

Continuând și dezvoltând cele mai bune tradiții ale poeziei ruse, pe drumul lui Pușkin și Lermontov, Nekrasov a oglindit în opera sa, cu o mare măiestrie artistică, frământările epocii sale, mișcarea spontană în plină creștere în acea vreme, a maselor țărănești din Rusia împotriva moșierilor feudali. Desflințarea înăbușită, „eliberarea“ țărânlor nu dușese însă la desflințarea aspirării și exploatarea moșierilor. Dimpotrivă, arenda ridicată pe care fostii liberi o plăteau pentru pământul pe care-l luau să-l luereze, amenziile, etc. duceau la sărăcirea rapidă, la noi și grele suferințe pentru masele țărănești, dar totodată și la înțelțarea luptei lor împotriva moșierilor feudali.

Nekrasov s'a alăturat încă din adolescență luptei țărânilor împotriva moșierilor, luptei poporului împotriva așezătorilor dăi. Pentru Nekrasov, suprema datorie a unui poet este, „să-ți tușbești poporul, patria, și să le slujești cu jnima și sufletul“.

Dragostea de popor și de patrie — pentru a căror libertate a luptat cu înfățișare revoluționară Nekrasov — convingerea sa că numai pe calea revoluției populare pot fi înlăpătate cele mai luminoase năzuinți și visurile ale poporului străbat dela un cap la altul marea operă a poetului revoluționar-democrat rus.

Minunata creație poetică a lui Nekrasov este însoțită — din 1847 — de o strălucită activitate pe țărâmul critic literar și al publicisticii. Între anii 1850—1860, revista „Sovremennik“ (Contemporanul) la care Nekrasov a colaborat cu Cemășevski și Dobroliubov, devine steagul de luptă al intelectualilor revoluționari-democriți ruși, o tribună a ideilor înaintate ale epocii.

În articolele sale, ca și prin opera sa poetică, Nekrasov mișlează pentru o artă în slujba omului, opune concepția sa democratică despre artă esteticii reacționare. „Nu există știință pentru știință — scrie el — nu există artă pentru artă; ele există, toate, pentru societate, pentru înobilirea, pentru înălțarea omului, pentru îmbogățirea lui cu cunoștințe... Poetul-luptător revoluționar este pe deplin conștient, deasemenea, de datoria sa, de a fi în primul rând cetățean, cetățean activ al patriei sale“.

„Poet, tu poți nici să nu fii, Dar cetățean — e-o datorie“.

În anul 1866—1870 poeziile lui Nekrasov capătă o ascuțită critică deosebită, o mare forță revoluționară, o perspectivă mai clară spre viitor. Oglindind cu un realism zguditor contradicțiile sociale, el a realizat dragostea și stima față de sărăcimea exploataată dela sate și ovașe și — totodată

— ura neîmpăcată față de boeri și alți exploataatori.

În poezia „Pe Volga“, de pildă, Nekrasov zugrăvește viața vitregă a burliacilor, luntrașilor de pe Volga, munca lor neomeacă, înapoierea îngrozitoare în care erau înmuți.

Poezia „Drum de fier“ înfățișează construirea unei linii ferate de către mase de oameni mânăți la această muncă de „țaruf-oamenii“. Cu o deosebită putere de demascare, Nekrasov prezintă linia ferată gata construită ca pe un monument înălțat pe csemintele celor ce au furiș-o pentru sporirea profiturilor capitaliștilor. Îngrozitoarele condiții în care muceau oamenii în Rusia țaristă, exploații și disprețuiri, sunt oglindite cu aceeași vigoare și în poezi ca „Plănsul copiilor“, în „Cântece despre libertatea cuvântului“, „Cântece despre muncă“, etc.

Minunatul poem „Cine trăiește bine în Rusia“ o desăvârșită încredere în viitorul poetului este adevărată enciclopedie artistică a vieții Rusiei înaintea și după simulacrul de „reformă țărănească“ din anul 1861. Subiectul poemului îl constituie descrierea celor văzute prin Rusia de câțiva oameni simpli porțiți în căutarea adevărului. Cu acest prilej, Nekrasov trece pe dinaintea ochilor cititorului o galerie de tipuri din cele mai variate, satirizând și demascând cu vigoare pe boeri. El îndeamnă în mod deschis țărâna să nu le mai rabde jugul, ci să pornească la acțiune desăvârșită.

Cu o neamnată încredere în viitor, Nekrasov își via poporul său minunat eliberat din cătușele seculare, via Volga — bătrâna „malcă-Volga“ — cu mările înnoite și înviorate de forța muncii creatoare, pe copiii femeii din popor, stăpân al țării, asupra căruii nimeni pe lume nu mai are putere, patria sa — liberă, mândră și fericită, iar cântecele sale — răsânduri pe Volga, pe Oka, pe Kama. („Ultimele cântece“, volum apărut puțin înaintea morții poetului).

Visurile avântate ale lui Nekrasov s'au împlinit și au fost cu mult depășite. Liberă, puternică și fericită este astăzi patria marelui poet, iar versurile sale trăsesc în inima întregului popor. Eroica clasă muncitoare din Rusia, în frunte cu gloriosul partid al lui Lenin și Stalin, ducând mai departe, la înalții nebănuiți, lupta revoluționară proslăvită de Nekrasov în minunatele sale poezii „Bunicul“, „Vremuri nu prea departate“, „Femeile ruse“, „Prozocul“, — a înfăptuit Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, a transformat vechea Rusie, aceea pe care a cunoscut-o poetul — într-un uriaș și învinsibil stat socialist, far strălucitor al întregii omeniri pe drumul spre progres, spre o viață fericită.

În teazurul de neprețuit al poeziei clasice ruse, alături de versurile lui Pușkin și Lermontov, opera lui N. A. Nekrasov ocupă unul din cele mai de seamă locuri. Marea poezie sovietică bazată pe metoda realismului socialist, cea mai înaintată metodă de creație, păstrează și dezvoltă creator tradițiile democratice și revoluționare ale operei lui Nekrasov, strălucitul exemplu de măiestrie artistică, de artă cu adevărat populară, prin conținut și formă, al poeziei sale. Nekrasov a exercitat o influență rodnică asupra creației unor mari poeți sovietici ca genialul Malakovski, Isakovski, Tvardovski, etc.

În țara noastră, grupul de scriitori din jurul revistei progresiste „Contemporanul“ a popularizat opera lui Nekrasov încă dela sfârșitul secolului al XIX-lea. În curând va apăre un volum de poezii alese ale lui Nekrasov, în traducere românească.

Astăzi, la 75 de ani dela moartea poetului, opera sa este lubită, prețuită și de parte peste granițele Uniunii Sovietice. Alături de zecile de milioane de cititori al lui Nekrasov, și poporul nostru își exprimă admirația față de marea poet revoluționar rus, care a furișat prin versurile sale o armă puternică de luptă împotriva întunericului și exploatarii, pentru triumful cauzei libertății și fericirii poporului.

E. MIHAILESCU

Ciocniri între marinarii englezi și locuitorii portului Suda din Creta

ATENA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele din Atena anunță că în zilele de 3 și 4 Ianuarie au avut loc greve ciocniri între marinarii englezi de pe portul „Washan“ ancorat în portul Suda (insula Creta) și locuitorii din port.

La 3 Ianuarie, marinarii englezi au devastat un chioșc aparținând invalidului Trahalakis. I-au luat toate mărfurile găsite și l-au maltratat.

La 4 Ianuarie, marinarii englezi au atacat și rânt pe șoferul de autobuz Papadakis care le-a cerut să plătească biletele de călătorie. Locuitorii din oraș au sârit în apărarea lui Papadakis. Marinarii englezi au început atunci să-l lovească cu bătele. Ciocnirea a luat proporții și mai mari după ce a intervenit jandarmeria care a deschis focul.

Ciocnirea a încetat numai după ce

Să fie salvată viața soților Rosenberg!

Au mai rămas doar câteva zile până la 12 Ianuarie, ziua fixată de reacțiunea americană pentru asasinarea pe scaunul electric a soților Julius și Ethel Rosenberg. Călii din stăruință închisore Sing Sing au și început verificarea funcționării scaunelor electrice. Un grup de bulgari din organizația fascistă Legiunea americană s'a oferit să facă parte din plutonul care va asista la execuție.

În timp ce călăii fac pregătiri pentru asasinat, popoarele își intensifică acțiunea menită să smulgă pe cei doi nevinovați din ghilarele morții. Plecare și îngroșare cu mil și mil numărul celor care în toate țările lumii cer într-un singur glas libertate pentru soții Rosenberg.

Din Franța, aproape 50.000 scriitori au fost expediți lui Truman, cerând anularea sentinței. Personalități de toate culorile și-au alăturat glasul pentru salvarea lui Ethel și Julius Rosenberg. Înainte de a muri, marele poet francez Paul Eluard a lansat un apel pentru salvarea soților Rosenberg în care a scris: „Trebuie să fie salvată viața lui Julius și Ethel Rosenberg. Justiția și pacea o cer. Eu nu pot să cred că noi toți nu vom putea obține grațierea lor”. Doi copii, Roseline și Josette Piveteau din Paris, au trimis o scrisoare lui Truman: „Gândiți-vă că suntem milioane și milioane de copii în lume care nu vom uita niciodată dacă vă atingeți de tata și mama Rosenberg — scriu cei doi copii. Noi vă cerem să înopățiți lui Michel și Robbe (cei doi copii ai soților Rosenberg — N. R.) pe părinții lor”.

Numeroase personalități din Anglia cer grațierea soților Rosenberg. „Eu sunt sigur că execuția pe scaunul electric a lui Ethel și Julius Rosenberg și refuzul de a se convinge de sentința va avea repercusiuni excepționale la Londra și chiar în Intreg Commonwealth” — a subliniat scriitorul englez Saw Desmond într'un mesaj adresat lui Truman. Adunarea națională a femeilor engleze a trimis o delegație la ambasada americană din Londra pentru a cere ca soții Rosenberg să nu fie executați.

Din India, savantul prof. Hosamb, evocând executarea pe scaunul electric al lui Sacco și Vanzetti cu aproape 25 ani în urmă, scrie: „Astăzi, această execuție este considerată ca o pată pe numele justiției americane. Prețenții mei și eu sperăm că această „justiție” nu va recurge astăzi la o astfel de acțiune”.

În numele marelui popor chinez, Comitetul popular chinez pentru apărarea păcii și de luptă împotriva agresiunii americane, precum și alie 13 organizații obștice din R. P. Chineză au redactat o impresionantă declarație de protest împotriva sentinței de condamnare la moarte a soților Rosenberg. În această declarație se spune: „Faptele și procedeele folosite în judecarea soților Rosenberg dovedesc că guvernul american a născocit întreaga chestiune în scopuri politice ascunse. Soții Rosenberg nu au comis nicio crimă. Procurorul nu a putut prezenta nicio dovadă evidentă în scopul acuzării (acuzatorii sunt sau spioni de profesie sau bandiți cumpărați de agenții F.B.I.).

Singura „dovadă” a crimelor a fost ideea lor progresistă. În felul acesta apare împedecă a făcerea Rosenberg nu este decât un produs al politicii de război a guvernului american.

Cerem guvernului american să revină

asupra acestui verdict nedrept și barbar și să pună în libertate pe soții Rosenberg”.

Studentii universității Kiushu din Japonia au adresat o scrisoare emoționantă celor doi soți: „Noi, poporul japonez, care am fost prima victimă a bombelor atomice, urim războiul... Noi considerăm sentința de condamnare la moarte pronunțată împotriva voastră ca o crimă și o denigrare adusă justiției și libertății! Și noi vom lupta împotriva acestei sentințe”.

19 sindicate din Australia, precum și Organizația sindicaterilor unite a muncitorilor electricieni, Liga pentru drepturi democratice, Uniunea drepturilor civile, toate din Canada, au organizat campanii de protest și s'au angajat să lupte pentru a salva viața celor doi soți.

Si în rândurile poporului american, pentru care această crimă înseamnă, mai mult ca pentru oricine, un atentat direct la dorința sa de pace, libertate și democrație, crește numărul celor care, în ciuda terorii, cer eliberarea celor doi soți.

Mulți își dau seama că, așa cum a spus William Patterson, președintele Congresului american pentru drepturile civile: „Dacă pedespa cu moartea va fi aplicată soților Rosenberg, guvernul american va fi în măsură să decreteze că toți cei care luptă pentru pace sunt pasibili de pedespa capitală”. Astfel, un grup de personalități catolice din S.U.A., printre care Michael Harrington, Robert Ludlow și Roger O'Neil s'au adresat lui Truman cerând grațierea celor doi soți nevinovați.

Fiecare zi aduce — pe lângă mil și mil de noi proteste și cereri de grațiere — lumină asupra jostnicilor încercări politice a reacțiunii americane.

Astfel, de curând, unul din martorii principali în procesul celor doi soți, un anume Ben Schneider, a recunoscut că în depozita lui a mințit din ordinul F.B.I.-ului (gestapoul american). În ciuda acestui dezvăluiri, judecătorul Ryan a respins apelul celor doi soți pe motiv că „s'a făcut publicitate în jurul procesului”, menținând astfel o sentință dată pe baza unor false depozitii.

Acesta nu este însă singurul fapt care demontază procesul celor doi soți Rosenberg ca o mascaradă judiciară de felul celor înscenate până mai acum câțiva ani de hitleristi. Presa democratică subliniază mereu noi și noi aspecte ale „procesului”, care sfârșim în tândări pretinsele acuzații. După cum se știe actul de acuzare se sprijină doar pe o singură mărturie, aceea a soților Greenglass, mărturie dată de doi oameni care știu că acuzând pe alții își scapă propria lor piele.

Dar întreaga desfășurare a procesului a infirmat mărturia soților Greenglass, scoțând la iveală nevinovăția soților Rosenberg. Greenglass a declarat că el, fost mecanic într'un laborator guvernamental atomic din Los Alamos, a reproduis din memorie schișe și documente extrem de complete, inclusiv conturul bombelor atomice, și aceasta la 5—6 ani după ce pleas din acest laborator unde funcționa și o pază puternică. Cât de absurdă este o asemenea pretenție au arătat-o savanții americani Oppenheimer și Urey. Acești savanți atomiști cu veche experiență au declarat că chiar un om cu vaste cunoștințe în domeniul energiei atomice cu greu ar putea realiza asemenea ispravă. Dr. Urey, savant atomist, a declarat unul co-

respondent al ziarului „New York Times”, că „date amănunțite asupra bombelor atomice ar necesita 80-90 volume scrise cu litere mici pe care ar putea să le citească numai un om de știință sau un inginer”. Nici vorbă nu poate fi ca un om care declară singur că habar n'are de astfel de cunoștințe și nici măcar de toate regulile ortografiei, să poată reține și reda datele pe care le pretinde Greenglass. El n'a studiat niciodată calculul infinitesimal, termodinamica sau fizica nucleară. Și acesta este omul care din câteva cuvinte, din vânt, a reconstituit, după cum a declarat la proces procurorul... bombă atomică.

„Justiția” americană — deși la cînt de formă pe cei doi savanți — a preferat să nu-i aducă în fața tribunalului.

Dacă procurorul Saypol, un anticomunist notoriu, a fost șgărit în cease privește lămuririle privitoare la pretinsa activitate de spionaj a soților Rosenberg, el s'a străduit să aducă dovezi despre... păreri lor politice. Singurele „probe” în acest sens prezentate la proces au fost o cutie pentru colectarea de fonduri în folosul copiilor republicanilor spanioli, găsită în apartamentul celor doi soți, și o listă cuprinzând semnături în favoarea unui candidat comunist (dealtfel ales) cu prilejul alegerilor pentru Consiliul municipal din New-York. Această listă care poartă 50.000 de semnături, printre care și aceea a lui Ethel Rosenberg, datează din 1941.

Popoarele care au cunoscut grozăvia lagărelor de concentrare și a camerelor de gazeare hitleriste, a grupilor comune și a noștii negre a fascismului, își dau seama că asupra Statelor Unite ale Americii și asupra țărilor capitaliste în care este exportat „modul de viață american”, se lasă o noapțe și mai neagră, noaptea F.B.I.-ului, a Ku-Klux-Klanului, și a Legiunii americane, noaptea noului fascism, fascismul american. Desfășurarea procesului și sentința pronunțată dovedesc din plin acest lucru.

Partizanii păcii din lumea întreagă văd în condamnarea celor doi soți, a căror singură „vină” este că iubesc pacea și că refuză să-și trădeze convingerile lor democratice, o amenințare directă la adresa păcii. Iubitorii de pace l'otți cel din America care cer încetarea războiului din Coreea văd în această crimă o încercare de a-i intimida, iar negrii și evreii — continuarea pe scară și mai largă a rasismului din S.U.A.

Poporul nostru, popor constructor al socialismului și luptător înflăcărat în marele front al păcii, a aflat cu adăncă indignare despre jostnică crimă pe care o pregătește reacțiunea americană în numele atățătorilor la război. Sute de scriitori scrise de frunțași ai vieții publice și de cetățeni simpli ai patriei noastre sosece la redacțiile ziarelor exprimând revolta oamenilor cinstiți împotriva sentinței fasciste a tribunalului american și cerând anularea ei. Numeroase organizații sindicale, științifice, culturale, artistice trimit președintelui S.U.A. moțiuni și telegrame prin care se alătură mișcării pentru salvarea soților Rosenberg. Alături de celelalte popoare, poporul nostru protestează împotriva odioasei înscenări judiciare din S.U.A., și cere eliberarea soților Rosenberg. Pentru întărirea păcii în lume, pentru triumful justiției, pentru onoarea poporului american, soții Rosenberg nu trebuie să moară!

V. ILIESCU

Intâlnirea scriitorilor din Moscova cu delegați la Congresul dela Viena

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite :

La 6 Ianuarie a avut loc la Casa centrală a literaților o întâlnire a scriitorilor din Moscova cu delegați la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii.

Reuniunea a fost deschisă de scriitorul I. L. Andronkov. Asistența a întâmpinat cu multă căldură pe scriitorii brazilian progresist Jorge Amado, luptător pentru pace, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Jorge Amado a vorbit despre lupta poporului brazilian pentru independență na-

țională, pentru pace. El a subliniat simpatia fierbinte pe care o nutresc oamenii progresiști din America Latină față de Uniunea Sovietică, bastionul invincibil al păcii, în-tresul lor crescând față de literatura sovietică.

Scriitorul A. A. Surkov; A. G. Mordvinov, președintele Academiei de Arhitectură a U.R.S.S.; V. S. Kremenov, membru corespondent al Academiei de Arte a U.R.S.S. — delegați sovietici la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii — și-au împărtășit impresiile dela Congres, precum și dela întâlnirile cu reprezentanții popoarelor iubitoare de pace din lume.

În întreaga Italie sunt popularizate hotărârile Congresului dela Viena

ROMA 7 (Agerpres). — TASS

Comitetul Italian al mișcării partizanilor păcii a dat publicității un comunicat în care se spune că pe întreg cuprinsul Italiei se desfășoară campania de popularizare a hotărârilor Congresului popoarelor pentru apărarea păcii.

La Milano, Ancona, Roma, Pisa, Neapole, Ferrara, Torino, Genova și alte orașe au avut loc mari adunări ale partizanilor păcii.

La aceste adunări au luat parte delegații italieni la Congresul popoarelor pentru apărarea păcii.

Preștiri în vederea construcțiilor capitale în R. P. Chineză

PEKIN 7 (Agerpres). — Ziarul „Guen-jihao” relatează despre pregătirile ce se desfășoară în R. P. Chineză în vederea construcțiilor capitale.

Direcțiile industriei construcțiilor de mașini, carboniferă, electroenergetică și ale altor ramuri ale industriei din China de Nord-Est protecează să mărească în 1953 volumul lucrărilor capitale de 2—3 ori în comparație cu anul 1952. La aceste construcții sosece mereu noi cadre calificate.

În fața constructorilor din China de Nord-Est stau sarcini uriașe. În 1953, volumul lucrărilor de construcție în această regiune a Chinei va depăși de șase ori volumul lucrărilor din cursul anului trecut. Primăvara vor începe simultan lucrări de construcție în peste 170 de puncte.

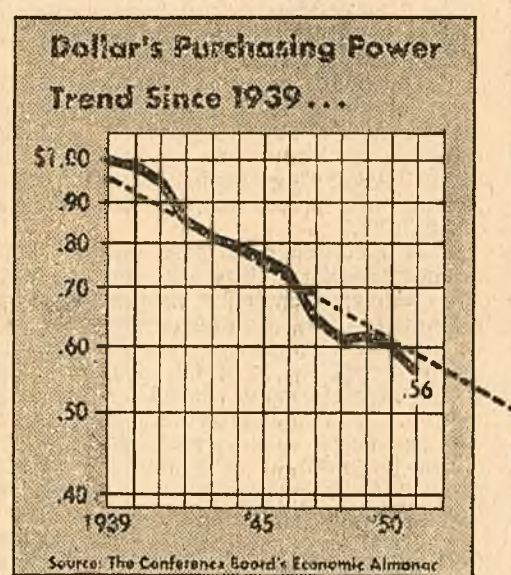
Ziarul anunță deasemenea că în China de Nord a început construirea primei uzine de construcții de mașini grele din noua China. Această uzină va fi una din cele mai mari întreprinderi din țară.

Greva docherilor din Philadelphia

PHILADELPHIA 7 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în portul american Philadelphia a izbucnit o puternică grevă în rândurile docherilor. Ea a

paralizat aproape întreaga activitate a portului. Greviștii revendică mărirea salariilor în raport cu scumpirea traulului.

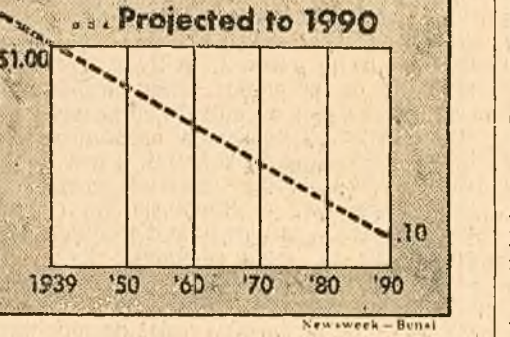
Crește inflația în țările capitaliste

INFLATION: 1990-Ten-Cent Dollars?

With consumer prices soaring, the American way of life is like Alice in Wonderland, Dr. Ederly Steele, director of planning for the Atlas Powder Co. (explosives and industrial chemicals), observed last week. It takes a lot of hard running to stay where you are.

The buying power of the dollar

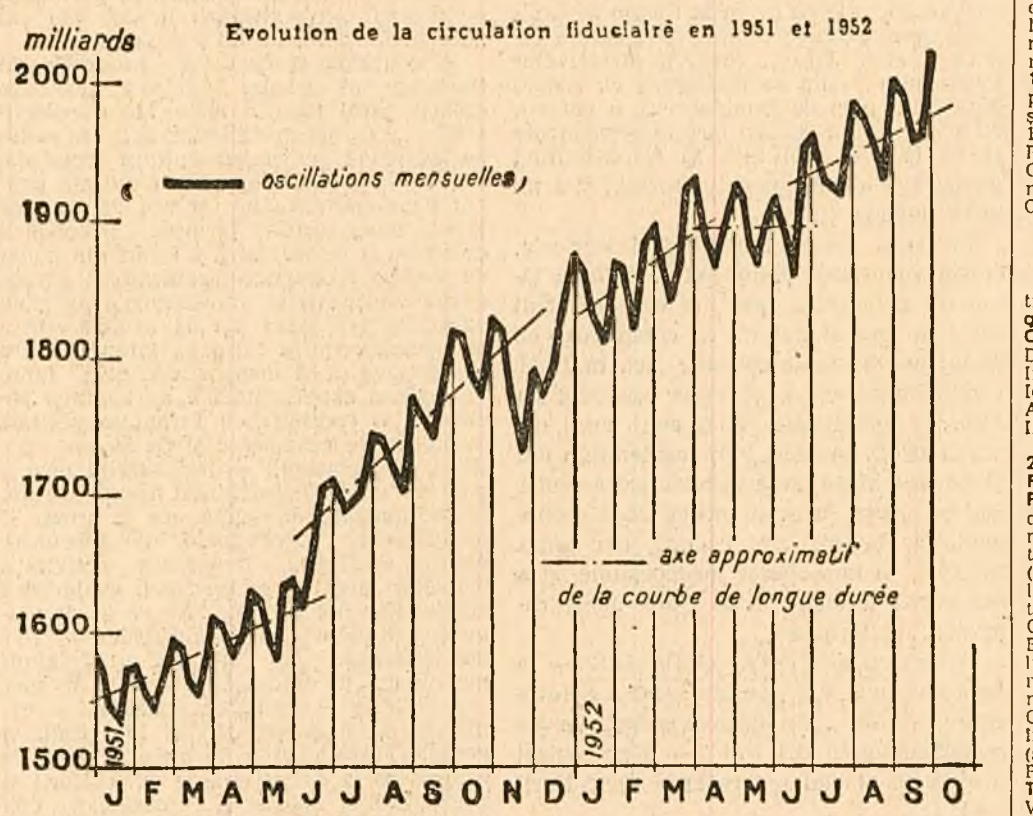

slumped from 100 cents in 1939 to 56 cents last year, Dr. Steele told the New York section of the American Institute of Chemical Engineers. And if the trend continues unchecked, he commented, the dollar will be worth only 10 cents in 1990 (see chart).

Graficul de mai sus, reproduș după revista reacționară americană „Newsweek”, arată că datorită inflației, puterea de cumpărare a dolarului a scăzut dela 100 de cenți, cât era în 1939, la 56 de cenți în 1951. Dacă lucrurile vor evolua în același ritm, arată graficul, atunci în anul 1990 dolarul va avea o valoare de numai 10 cenți. Iată traducerea textului care însoțește acest grafic:

„INFLAȚIE: În 1990, dolari de 10 cenți? Dr. Sydney Steele, directorul planificării Companiei Atlas Powder (explozivi și chimicale industriale) a declarat săptămîna trecută că din pricina scumpirii mărfurilor de larg consum, salariatul american este ca Alice în Țara minunilor. Ca să te menții pe loc trebuie să alergi zdravăn. Dr. Steele a declarat în fața secțiunii din New York a Institutului american al inginerilor chimici că puterea de cumpărare a dolarului a scăzut dela 100 de cenți în 1939 la 56 cenți în anul trecut. Dacă această tendință va continua, a declarat el, în anul 1990 dolarul nu va mai valora decât 10 cenți”.

Dacă aceasta este situația în Statele Unite, în țările subjugate de monopolștii americani lucrurile stau și mai prost. În Franța, de exemplu, după cum se poate vedea din cel de al doilea grafic, recordul după ziarul burghez „Le Monde”, circulația fiduciară a atins în 1952 cifra record de 2000 de miliarde franci! Această situație dezastruoasă marchează creșterea vertiginoasă a cantității de monetă fără acoperire, creșterea inflației, care lovește în masele muncitoare.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 7 (Agerpres) — TASS transmite :

În comunicatul din 6 Ianuarie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene se anunță că unitățile armate populare și voluntarii chinezi au angajat pe toate fronturile dueliuri de artilerie cu intervențiunii americano-engelezi și trupele lisinmaniste.

În noaptea de 5 Ianuarie, aviația americană a bombardat din nou cu sălbăticie orașul Phenian, omorînd un mare număr de locuitori. Zece de locuți și adăposturi au fost distruse.

La 6 Ianuarie, unitățile de artilerie anti-aeriană ale armatei populare și pușcașii-vânători de avioane au doborât șase și au avariat două avioane inamice.

Canibali americani continuă masacrarea prizonierilor

TOKIO 7 (Agerpres).

Agresorii americani continuă să masacreze prizonierii de război coreeni și chinezi. Astfel, agenția France Presse anunță că la 6 Ianuarie un prizonier de război coreean a fost ucis în lagărul dela Kocledo.

Crește numărul membrilor Partidului Muncii din Coreea

PHENIAN 7 (Agerpres). — TASS transmite :

Ziarul „Nodon Simnun” — Organ al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea — scrie că în anul 1952, datorită îmbunătățirii muncii organizatorice și întăririi legăturilor partidului cu masele, rândurile Partidului Muncii din Coreea au crescut și s'au întărit considerabil. În prezent, numărul membrilor partidului se ridică la peste 1.000.000 de oameni ai muncii — luptători înaintași pentru onoarea, libertatea și independența Coreei. Numai în perioada războiului pentru eliberarea patriei s'au înscris în partid aproape 500.000 de persoane, ceace dovedește în mod grăitor rolul conducător și prestigiul sportat ale Partidului Muncii.

În ajunul noului an, sute de muncitori, țărani înaintași, precum și militari ai armatei populare coreene, subliniază ziarul, au solicitat înscrierea lor în Partidul Muncii din Coreea, exprimîndu-și dorința de a lupta în rândurile sale pentru o Coree liberă și independentă.

ȘTIRI EXTERNE

● Cunoscutul savant englez Cecil Frank Powell, specialist în domeniul fizicii moderne, profesor la Universitatea din Bristol, cărui a s'a decernat Premiul Nobel în domeniul fizicii pe anul 1950, intenționa să întreprindă un turneu de conferințe în Germania.

După cum anunță agenția France Presse, la 6 Ianuarie ministerul afacerilor externe al Marii Britanii l-a interzis lui Powell să efectueze călătoria proiectată.

● După cum anunță agenția France Presse, în ziarul „Kentucky Times” a apărut o informație potrivit căreia în prezent numărul celor care au dezertat din armata americană se ridică la 25.000—30.000 de militari.

● Grăbindu-se să desmintă această informație purtătorul de cuvînt al ministerului de război al S.U.A. a precizat că în armata americană ar fi „numai” 5.000 de dezertori... El a adăugat însă că în acest număr „nu sunt incluși dezertorii care au fost prinși”.

RADIO — Vineri 9 Ianuarie

Programul emis pe 351 m. lungime de undă: 9.00 — Muzică de război; 9.35 — Muzică de Dunăvești din filmele „Primăvara” și „Cazaci din Kuban”; 11.32 — Fragmente din opera: „Elektra” dintr-o simfonie; 12.14 — Concert de simfonie și tehnică pentru pionieri și scolari „Vreau să știu”; 13.55 — „Din muzica popoarelor”; 15.40 — Cîntec despre construirea socialismului în țările de democrație populară; 16.25 — Muzică populară românească; 16.40 — Emisiune pentru agitații; 17.00 — Selecții din opera „Silvia” de Kalman; 18.20 — Compozitori și operele lor: Schubert; 19.35 — „Săptămîna muzicii abanaze”; 20.50 — Concertul ilustru; Fragment din romanul „Al nouălea val” de Ilya Ehrenburg; 21.30 — Revista presei sovietice; 22.25 — Concert de muzică sovietică în interpretarea orchestrei de studii a Simfoniei de Radio; 23.00 — Buletin de știri în limba rusă; 23.25 — Muzică populară românească executată la diferite instrumente; Programul emis pe 1935 m. și 28 m. lungimi de undă: 5.35 — Cîntecul ale compozitorilor noștri; 5.45 — Zori pionierilor; 7.15 — Articolul de fond din ziarul „Scînteia”; 7.30 — Orchestra simfonice de muzică populară românească; 8.00 — Buletin de știri în limba rusă; 8.30—9.00 — Emisiune pentru scolari; 14.15 — Cîntecul despre revoluția rusă din 1905. Programul emis pe 1935 m. lungime de undă: 17.20 — Emisiune pentru jărdinimea muncitoare; 17.35 — Arti și scene din opere la cererea ascultătorilor; 18.10 — Emisiune pentru minei; 18.35 — Program de valsurilor, polci și mazurci; 19.00 — Curs de limba rusă; 19.45 — Muzică din opera „Orășelul de pe Volga” de Lepin; 20.15 — Opera „Flautul fermecat” de Mozart.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Opera de Stat: Harap Alb (matineu), Traviata (scara); Național „I. L. Caragiale” (Sala Studio): Revizorul; Național „I. L. Caragiale” (Sala Comediei): Gaiete; Municipal: Două lagăre; Armatei lui G. M. Măgureanu; Intir'o noapțe de vară; Armatei (Sala 13 Sept.); Ion Vodă cel Cumplit; Teatrul de Operă: Ana Lujoșana; Tineretului; Studier în anul III; Teatrul Evreesc de Stat: Văditoare; CINEMATOGRAFIE: Patria, București, 1 Mai, 23 August, Libertății; Școala calomniat; I. C. Frimu, Alex. Popov, Mosilor, Volga; Cumpăna; Republica; Primul spectacol; Lumina; Lacul de aur; Elena Pavel; Dragoste și ură (matineu); Profesorul de dans (seara); Teatrul de mar; Alex. Săina; Timpuiri Noi (Grivița); Marite; Gh. Doja; V. Roaită; Toată lumea pe stadion; Miorița; Războiul rebusului; Bolnavii închipuit; Complexul sportiv G.M.A. Darniri smulse naturii; N. Bălcescu; Bătălie în plină pace; Donca Simo; Aventurile lui Nastratin; Hoșea; Cultura; Satul condamnă; Rahova; Fetele veneze; Flacăra; Intâlnire pe ring; 7 Noiembrie; Colț Alb; Arta; Cadavrul viu; Olga Bancic; Bînd trandafirul înfloresce; Poplar de Brutarul împărat (seria Ia); Unirea; Primăvara; Ilie Pintești; Ruy Blas; Tr. Vladimirescu; Dragoste și ură; Timpuiri Noi (Bulevard); Lezume; Timpuiri; Vulpea constructor; Cocșoiul și diamantul; C. Velce; Avantgarda de sacrificiu; 8 Mai; Doi camarazi.

Oamenii de artă din R.P.R. cer anularea odioasei sentințe

Numeroși oameni ai artei și culturii din țara noastră infierează în termeni viguroși noua mărășvie a atățătorilor la război de peste Ocean, condamnarea la moarte a luptătorilor pentru pace, soții Julius și Ethel Rosenberg.

Adresînd o telegramă în acest sens, președintelui S.U.A., scriitorii acad. Gh. Călinescu, acad. Camil Petrescu, acad. Gala Galaction, Geo Bogza, membru corespondent al Academiei R.P.R., Mihail Beniuc, Zaharia Stancu, Dan Dănilă, Ma-

ria Banuș, Petru Dumitriu, Eusebiu Camilar, Eugen Jebeleanu au cerut ca sentința împotriva soților Julius și Ethel Rosenberg să fie anulată, iar cei doi luptători pentru pace să fie imediat eliberați.

Actorii Aura Buzescu, Irina Răchiteanu-Știrianu, G. Timică, Radu Beligan, regizorul Moni Ghelerter scriu în telegrama lor: „Alături de reprezentanții culturii mondiale, alături de milioanele de oameni cinstiți din întreaga lume, cerem cu hotărîre anularea acestei sentințe odioase”.

Un alt grup de artiști de frunte ai teatrului nostru adresează deasemenea o telegramă de protest președintelui S.U.A. cerînd imediata eliberare a soților Rosenberg, victime ale unei monstruoase înscenări judiciare, pentru singura vină de a fi apărători ai cauzei păcii. Telegrama este semnată de artiștii: Lucia Sturza-Bulandra, George Vlăcă, Gh. Calboreanu, Al. Finți, Beate Fredanov, Jules Cazaban, Sică Alexandrescu, G. Ciprian. (Agerpres)

Rușinoasa sentință să fie anulată

Liturci monstruoase se petrec azi în America. Citești despre ele în ziare și te înfiori, gîndindu-te la teroarea sub care trăvesc oamenii cinstiți din această țară. Cuvîntul „pace” trebuie roștit în soapță, căci dacă un agent al F.B.I.-ului, acest gestapo american, te aude, te trece de îndată pe lista neagră a suspectilor și riști ca într-o bună zi să te trezești într-o celulă întunecoasă a unei închisori. Se pare însă că acest lucru nu te este de ajuns celor care conduc astăzi Statele Unite. Ei sunt gata să execute pe scaunul electric doi oameni nevinovați, soții Rosenberg, numai fiindcă aceștia nu și-au ascuns dorința de pace!

Astfel, dorința de pace a oamenilor cinstiți este calificată de guvernăntii din America, pretendenți la dominația lumii, drept o acțiune subversivă, care merită pedespa capitală. Aceasta arată că fascismul își croește tot mai mult drumul în Statele Unite, Dar, în același timp, aceasta arată slăbiciunea imperialismului războinic, care se tem de forța crescîndă a luptătorilor pentru pace în lumea întreagă și chiar în bărgolul atățătorilor la război, Statele Unite.

Fasciștii n'au reușit nici în trecut și cu atât mai puțin vor reuși ei acum să

înăbușe prin teroare glasul luptătorilor pentru pace și democrație.

Nu trebuie să lăsam ca atățătorii la război, pe care li înferează întreaga omenire iubitoare de pace, să execute pe soții Rosenberg, să răpească copiii lor căldura căminului părintesc! Rușinoasa sentință a Curții Supreme a S.U.A., care de fapt a fost dictată de către marii finanțari din Wall-Street, trebuie să fie anulată. Soții Rosenberg să fie puși în libertate!

VASILE DAVID
strungar stahanovist
Fabrica „Dinamo”-București

O adunare de protest a țărănilor muncitori din comuna Sălcile raionul Cricov

Condamnarea la moarte a lui Ethel și Julius Rosenberg de către fasciștii americani a provocat un puternic val de proteste printre oamenii muncii din orașele și satele patrii noastre.

Lună cunoștință despre noul act fascist al gestapoiștilor americani, țărăni muncitori din comuna Sălcile, raionul Cricov, regiunea Ploiești, intruniri într-o adunare de protest, au trimis ziarului nostru scrisorile de mesaje semnate de delegați ai vîrstnicilor și de delegați ai copiilor din comună:

„Vestea că doi oameni nevinovați, Ethel și Julius Rosenberg, au fost condamnați la moarte de către „Justiția” fascistă americană și urmează a fi executați pe scaunul electric ne face să fim executați de mâine. Noi, cei 6.000 de loc